Nr. 2. Kraków, dnia 28 lutego 1923 r. Rocznik XLIV.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Kraków, Sekretarjat prezydjalny Magistratu.

Przedpłatę przyjmuje wyłącznie Administracja „Dziennika Rozporządzeń", która wynosi w Krakowie za pojedynczy egzemplarz Mkp. 1500, wraz z opłatą pocztową.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

TADEUSZ PRZEORSKI,
radca Magistratu.

Redukcja urzędników, a sanacja finansów Państwa i miast.

I.

Redukcja urzędników jako problem administracyjny zaistniała i stała się aktualną z chwilą ukończenia wojny światowej. Wśród wielu zjawisk towarzyszących przeżytej co dopiero epoce wojennej, wzrost personalu urzędniczego zarówno we władzach i instytucjach państwowych, jak samorządowych, był niemal objawem powszechnym. Przyczyną tegoż było powstanie całego szeregu urzędów, władz i instytucji ściśle i wyłącznie wojennych — nadto znaczne rozwinięcie się pewnych dziedzin agend administracji dotyczących sprawności obronnej państwa. Dość wspomnieć sprawy mobilizacyjne, kwaterunkowe, rekwizycyjne, ewakuacyjne — wszystkie wymagały bardzo znacznego. bo bezustannie funkcjonującego aparatu urzędniczego; poza nimi wojna postawiła na porządku dziennym problem aprowizacji, racjonowanie środków, karty żywnościowe, zabiegi o mąkę, chleb, węgiel, cukier i inne artykuły codziennego zapotrzebowania, prowadzenie kuchni wojennych, tworząc z nich nowy dział administracji, zatrudniający w każdem mieście setki osób — wreszcie opieka społeczna nad rodzinami powołanych do służby wojskowej, nad rannymi, inwalidami, zniszczonymi przez wojnę, uchodźcami, repatryantami, wymagała również stworzenia osobnych biur i urzędów i zaangażowania znacznej ilości osób. Jeżeli się doda do tego, że znaczna część urzędników i funkcjonarjuszy zarówno państwowych, jak miejskich, sił kwalifikowanych i rutynowanych powołaną została do służby w szeregach wojskowych, że na ich miejsce trzeba było przyjąć innych i to ze względu na brak kwalifikacji w ilości stosunkowo znacznie większej, to nic dziwnego, że ilość personalu urzędowego w czasie wojny wzrosła wszędzie przeciętnie o 50% w stosunku do lat przedwojennych i że po ukończeniu wojny tak Państwo jak samorządy miejskie starały się bezzwłocznie zbędne wojenne urzędy i instytucje zwinąć, a niepotrzebny personal zwolnić.

Redukcja urzędników, którą postanawiają zapadające od czasu do czasu uchwały Sejmu co do personalu państwowego, analogicznie zalecają go uchwały Rad miejskich co do personalu gminnego, ma jednak zupełnie inne podłoże. Jest niem niebywały wzrost kosztów administracji i dążenie do oszczędności, jako jedna z dróg zmierzających do sanacji finansów państwowych, czy miejskich. Zastanowić się wypada czy droga ta jest zarówno w Państwie jak w miastach właściwą, czy istotnie potrzebną, pożądaną i możliwą, czy wreszcie rezultaty spodziewane przyniesie i w jakich granicach.

Z góry zaznaczyć należy, że najdalej posunięta redukcja personalu — jako samoistny środek naprawy finansów sanacji tychże spowodować nie może. Olbrzymie wydatki administracyj e mają zwłaszcza w miastach swą przyczynę nie tyle w znacznej ilości personalu urzędowego, która przeważnie wszędzie zeszła mimo wzrostu agend poniżej cyfry przedwojennej, ale w olbrzymich, choć wartościowo nie wiele znaczących kwotach płac i uposażeń spowodowanych niebywałymi u nas stosunkami drożyźnianymi.

Inaczej trochę rzecz się przedstawia w Państwie. Dokładnych cyfr statystycznych obecnych stosunków nie mam — ale przed paru miesiącami obliczano pracowników państwowych wszelkich kategorji na około 400.000 osób. Licząc obecnie przeciętne uposażenie pracownika państwowego tylko na 200.000 Mk. miesięcznie — otrzymamy zawrotną wprost kwotę 80 miljardów miesięcznie, które płaciło Państwo w ubiegłych miesiącach tytułem wynagrodzeń służbowych. A cyfra ta nie obejmuje płac i żołdu wojska, nie obejmuje samorządu miejskiego i powiatowego, których ilość personalu i wydatki liczyć należy przynajmniej 75% cyfr powyższych.

Cyfra bez mała 800.000 pracowników publicznych w Polsce nie stoi w żadnym stosunku do ilości ludności i obszaru Rzeczypospolitej.

Małopolska przed wojną przy niespełna 9 miljonach ludności posiadała ogółem, licząc w to urzędników państwowych, samorządowych, nauczycielstwo, rozmaite instytucje krajowe i powiatowe, oficerów i urzędników wojskowych, niespełna 50.000 osób zatrudnionych w administracji publicznej tj. jeden urzędnik przypadał mniejwięcej na 180 mieszkańców. Rzeczpospolita Polska, licząca około 28 miljonów ludności, liczy ich przeszło 700 tysięcy — 1 funkcjonarjusz publiczny przypada zatem na około 40 mieszkańców. Przyczyna tej anomalii, leży wyłącznie w przyjętym w zarządzie państwa systemie administracyjnym i braku rutynowanych wyszkolonych urzędników. Państwo przy zakładaniu podstaw administracji przyjęło fatalną dla skarbu zasadę odrębnych w każdym resorcie władz powiatowych i wojewódzkich. Był czas, w którym każde z 16 ministerstw miało własne osobne organa po powiatach, był czas, że w samym Krakowie było przeszło 60 urzędów państwowych. Na taki luksus nie każde państwo może sobie pozwolić, a Polska może najmniej. Pozatem Rzeczpospolita nasza w chwili odrodzenia jej państwowej niepodległości prócz wyszkolonego personalu administracyjnego Małopolski, urzędników rutynowanych prawie że nie miala — zarówno Kongresówka jak i zabór pruski kadr urzędniczych własnych prawie że zupełnie nie posiadały. Tymczasem stworzyć trzeba było 17 województw — około 260 starostw powiatowych, stokilkadziesiąt sądów, kilkanaście izb skarbowych, 260 urzędów skarbowych pierwszej instancji itd. Pragnąc wszystkie posterunki urzędowe obsadzić, przyjmowano wszystkich kto się zgłaszał, kto jakie takie kwalifikacje posiadał i chęć pracy wykazywał. Nie dysponując dostateczną ilością kwalifikowanego materjału urzędniczego, zwłaszcza, że zupełnie niepotrzebnie bardzo wiele osób zdolnych do pełnienia służby przeniesiono bez widocznej potrzeby w stan spoczynku, musiano przyjąć kilkakrotnie większe ilości, niżby to w normalnych warunkach było potrzebnem i koniecznem, byle tylko administracja jakoś szła. Stosunki te były przyczyną, że Rzeczpospolita nasza zamiast mieć, najhojniej licząc na 150 mieszkańców 1 urzędnika, ma ich zamiast najwyżej 200 tysięcy przeszło 700 tysięcy.

Czy redukcja jest w naszych stosunkach państwowych możliwa. Oczywiście, że tak — przedewszystkiem w formie redukcji urzędów państwowych, — zwłaszcza urzędów powiatowych i wojewódzkich, w których poszczególne osobno dotychczas prowadzone resorty administracji należałoby skupić w jednym urzędzie powiatowym czy wojewódzkim. Wyjątek może trzeba uczynić co do sądów, zwłaszcza zaś kas skarbowych ściągających podatki, które rozsiane być winny możliwie najgęściej, by sprawność zapłaty i ściąganie podatków ułatwić. Pozatem zdążaćby należało sukcesywnie do normy 1 urzędnika na 200 ludności tj. by ogólna liczba urzędników Rzeczypospolitej nie przekraczała 150.000 osób. (Czechosłowacja ma 80 tysięcy). Terytorjalnie przypadałby w tych warunkach jeden urzędnik przeciętnie na 3 klm.^{2} obszaru administracyjnego, a odliczywszy władze centralne i wojewódzkie około 300 urzędników na powiat. Rzecz prosta, że redukcja taka możliwa jest bez szkody dla normalnego toku czynności tylko przy odpowiednio ukwalifikowanym personalu urzędowym, przy jednolitym uproszczonym systemie administracyjnym. Rzeczpospolita w dzisiejszym stanie rzeczy posiada na pewno przeszło 100.000 osób mających wystarczające kwalifikacje do zajmowania posad w administracji państwowej, reszta nabierze przy odpowiednim kierunku i kształceniu rutyny w najbliższym czasie. W tych warunkach personalne wydatki na administrację wynoszące z początkiem lutego b. r. 150 miljardów miesięcznie, zmalałyby blisko do $^1/_3$ części obecnych.

W programie obecnego Rządu leży jednak również coś innego, a to przerzucenie całej administracji państwowej w miastach na lokalne czynniki samorządowe. Jest to najłatwiejszy sposób zmniejszenia własnego zakresu działania, w następstwie redukcji organów administracyjnych — przerzucając ciężary z tem połączone na inne organizacje prawno publiczne. Ten sposób nie stanowi właściwego załatwienia sprawy — mimo, że zgodny jest z nowoczesną teorją administracyjną i teorją samorządu. Państwo zdobędzie wprawdzie możność redukcji personalu własnego, możność oszczędności, ale miasta będą musiały zwiększyć personal urzędowy Magistratów, co w obciążaniu ludności na rzecz administracji publicznej faktycznie na jedno wyjdzie. A i gdy Państwo oddając zakres administracji politycznej miastom, będzie zmuszone zrzec się na ich rzecz poważnych źródeł swoich dochodów podatkowych — temsamem i oszczędność względnie zysk tego przerzutu będzie minimalny.

Inaczej sprawa przedstawia się w miastach. Jak wspomniałem na wstępie, — miasta, zwłaszcza Małopolski, nie były w tem przymusowem położeniu co Państwo Polskie Z ukończeniem wojny zlikwidowały z możliwym pośpiechem swoje urzędy i instytucje wojenne — rozpuściły zakontraktowany na czas potrzeby personal i wróciły do normalnego przedwojennego stanu osobowego. Stan ten w wielu miastach zeszedł przeważnie poniżej cyfry z roku 1914. Dalszą też możliwość redukcji ze względu na wykonywaną policję miejscową wymagającą znacznego personalu, należy uważać za wykluczoną.

(Ciąg dalszy w nast. numerze).

Doc. Dr. TOMASZ JANISZEWSKI.

Ogólny program rządowy*) w sprawie osiedleńczo-mieszkaniowej w r. 1919.

Podobnie jak zdrowia i życia ludzkiego nie można uważać wyłącznie za dobro indywidualne, lecz za sprawę pierwszorzędnego znaczenia dla Państwa, tak samo sprawy mieszkaniowej nie możemy traktować wyłącznie ze stanowiska jakiejś partji lub warstwy społecznej, lecz pamiętać o tem musimy, że jestto zagadnienie pierwszorzędnego znaczenia dla Państwa.

Mało jest czynników, któreby wywierały tak znaczny wpływ na życie i zdrowie ludzkie jak mieszkanie. W mieszkaniach, szczególniej po miastach spędzamy przeważną część życia. Nieznaczne nawet wpływy złego mieszkania trwając przez czas dłuższy, sumując się, wywierają wkońcu niekorzystny wpływ na zdrowie i skracają życie.

W ścisłym związku ze złem mieszkaniem i nieodpowiedniem osiedlem stoją te kolosalne straty, jakie ponosimy rok rocznie wskutek gruźlicy. Szczególniej wzmogła się ta śmiertelność podczas wojny. W niektórych miastach dochodzi śmiertelność z gruźlicy do kolosalnych cyfr. W Łodzi naprzykład zmarło na gruźlicę w roku 1917 109,9 osób na 10.000 ludności. Jeżeli w złem mieszkaniu zdarzy się chory z otwartą formą gruźlicy, to zaraża całe swoje otoczenie, szczególniej dzieci i w ten sposób szerzy się ta straszna choroba.

Wzmożona śmiertelność niemowląt w miesiącach letnich stoi w ścisłym związku ze złem, trudno dającem się przewietrzać mieszkaniem.

W złych, przepełnionych mieszkaniach, wskutek bliskiego, stałego stykania się ludzi i panującego brudu, choroby zakaźne szerzą się łatwiej i zabierają więcej ofiar (odra). Chorobami wenerycznemi zarażamy się łatwiej w nieodpowiednich, przepełnionych mieszkaniach. Udowodniono, że istnieje związek pomiędzy chorobą angielską, a złymi warunkami mieszkania. Nieodpowiednie mieszkanie wywierać może ujemny wpływ etyczny, sprzyja prostytucji i alkoholizmowi. Wiemy, że w ścisłym związku ze sprawą mieszkaniową stoi rozrodczość. Największe trudności z wynalezieniem mieszkania mają rodziny obarczone licznem potomstwem. Jednem słowem sprawa mieszkaniowa wywiera wielki wpływ na ilość i jakość ludności, na te dwie główne podstawy bytu i przyszłości każdego narodu.

Gdy wskutek wojny wzmogła się znacznie śmiertelność, gdy straciliśmy tyle najcenniejszego materjału ludzkiego, gdy jednocześnie spadła znacznie rozrodczość, gdy w wielu powiatach b. Królestwa Kongresowego śmiertelność znacznie przewyższyła i przewyższa ilość urodzin, wtedy znaczenie zdrowia i życia ludzkiego dla istnienia państwa staje się dla najmniej orjentujących się i przewidujących ludzi jasne. Należy chwycić się energicznych środków zaradczych. Zrozumiałą jest tedy dla każdego rzeczą, że Ministerstwo zdrowia publicznego było przedewszystkiem powołane do zajęcia się sprawą wywierającą, jak widzieliśmy wyżej tak znaczny wpływ na zdrowie i życie ludzi. Ministerstwo zdrowia publicznego uważa należyte postawienie i przeprowadzenie sprawy mieszkaniowej za jedno z najważniejszych swych zadań, za jeden z ważnych obowiązków Państwa.

Przysłuchując się przemówieniom przedstawicieli Związku miast muszę stwierdzić z zadowoleniem, że życzenia wypowiedziane w nich i stawiane przez tak licznych mowców wnioski, mieszczą się całkowicie i bez wyjątku w opracowanym już dawno przez Ministerstwo zdrowia publicznego programie akcji mieszkaniowej i są już po części nawet urzeczywistnione. Dzisiejsza dyskusja przekonała mnie także o tem, jak potrzebne jest takie zbliżenie się Rządu do przedstawicieli samorządów, a to w celu bliższego zaznajomienia się z uchwalonymi już przez Sejm na wniosek Ministerstwa zdrowia publicznego ustawami mieszkaniowemi, oraz dla zapoznania się z programem rządowym i dotychczasową jego działalnością na polu polityki osiedleńczo mieszkaniowej.

Dla lepszego zorjentowania się w tej trudnej i zawiłej sprawie, należy zdaniem mojem odróżnić w dzisiejszej akcji mieszkaniowej dwa momenty. Jeden nagły — to zapobieganie ostremu głodowi mieszkaniowemu, dotykającemu głównie urzędników, profesorów Uniwersytetu, sądowników, ambasady wraz z ich biurami, jeżeli chodzi o stolicę Państwa, wreszcie wojskowych. Według przeprowadzonej ankiety przez Ministerstwo zdrowia publicznego z liczby 6765 urzędników rządowych w Warszawie. 1757 niema własnego mieszkania. Potrzeby tych sfer wymagają natychmiastowego zaspokojenia, bo wszelka dalsza zwłoka grozi dezorganizacją życia państwowego.

Drugi moment, to niejako chroniczny głód mieszkaniowy, brak dobrych hygjenicznych, tanich, mniejszych mieszkań dla ubogiej i średnio zamożnej ludności pracującej. To ta część sprawy mieszkaniowej, którą już przed wojną zajmowały się rządy i społeczeństwa cywilizowane, nad jej rozwiązaniem pracowano już od dawna, a wskutek wojny doznała ona jeszcze zaostrzenia.

Dla utrzymania spekulacji mieszkaniowej w pewnych przynajmniej karbach i dla zaspokojenia pierwszej potrzeby t. j. ostrego głodu mieszkaniowego uchwalił Sejm na wniosek Ministra zdrowia publicznego cały szereg ustaw, jak: O ochronie lokatorów, o zapobieganiu brakowi mieszkań, o dostarczaniu mieszkań na rzecz wojska i ostatnio ustawę o obowiązku gmin miejskich dostarczania mieszkań dla ludności cywilnej. Wszystkie te ustawy są ustawami wyjątkowemi, tymczasowemi, są paljatywami, czyniącymi zadość nagłej potrzebie, ale wielkiej i trudnej sprawy mieszkaniowej nie rozwiązują. Wszystkie one jako ustawy wyjątkowe są dla wielu z nas mało sympatyczne, posiadają nawet sporo wad, niektóre z nich Sejm poprawił, ale wszystkie te ustawy są w obecnych stosunkach, w naszem społeczeństwie niezbędne i dopóki obecne anormalne stosunki miesz-

*) Przemówienie Ministra zdrowia publicznego Doc. Dra T. Janiszewskiego na zjeździe przedstawicieli Związku miast w dniu 7 grudnia 1919 r. w Warszawie. Przytaczając obecnie to przemówienie z r. 1919 widzimy, że ten program rządowy nic nie stracił na aktualności i dziś może i powinien być dosłownie zastosowany.

kaniowe istnieć będą, Rząd sprzeciwiać się będzie zniesieniu tych ustaw. Natomiast zmianę ustawy o ochronie lokatorów w tym kierunku, aby stopniowe podwyższanie czynszów w miarę wzmagającej się drożyzny było możliwe, uważam za wskazane. Nie będę wchodził w szczegółową krytykę wymienionych ustaw, ustawy te umożliwiają utrzymanie spekulacji mieszkaniowej w pewnych przynajmniej węższych granicach i zastosowania tych wszystkich środków zaradczych o których to wspominali Szanowni mówcy.

Paragraf 28 ustawy o zapobieganiu brakowi mieszkań daje prawo zarządom komunalnym za zgodą Ministerstwa zdrowia publicznego zakazu rozbierania domów drewnianych i murowanych, które odpowiadają warunkom technicznym i sanitarnym, nakazu właścicielowi lub dzierżawcy domu podziału czteropokojowych i większych lokali niezajętych, na mieszkania mniejsze; ustalania normy, obliczania liczby pomieszczeń niezbędnych dla rodzin lub osób samotnych i nakazu stosowania tych norm przy najmowaniu lokalu. Jeżeli rodzina lub osoba samotna zajmuje liczbę pomieszczeń ponad normę, to zarząd komunalny może nakazać odnajęcie części lokalu. Lokale próżne, stojące dłużej niż kwartał, mogą być zajęte przez gminę i przez nią odnajęte na rachunek właściciela domu, to samo stosuje się do lokalów wprawdzie wynajętych, ale dłużej niż trzy miesiące niezamieszkałych, jeżeli odnajmujący nie zdoła przytoczyć dostatecznych powodów zwłoki w zajęciu mieszkania. W miastach lub osadach, które gruntów własnych odpowiednich do budowy mieszkań czasowych nie posiadają, zarząd komunalny ma prawo dla tych celów zająć grunta prywatne na czasokres nie dłuższy niż lat pięć, za wynagrodzeniem oznaczonem przez zarząd komunalny. Zarząd komunalny może nakazać właścicielom domów zniszczonych i niezamieszkałych, lecz do mieszkania zdatnych, naprawę i doprowadzenie ich do stanu mieszkalnego, dalej nakazać im przebudowanie poddaszy, suteren i budowli gospodarczych na pomieszczenia mieszkalne. W razie niewykonania przebudowy, naprawy lub odnowienia mieszkania przez właściciela lub dzierżawcę domu w czasokresie przez zarząd komunalny oznaczonym, Zarząd komunalny wykona to sam, lub powierzy wykonanie osobie trzeciej na koszt właściciela lub dzierżawcy. Parcele budowlane prywatne uledz mogą wywłaszczeniu przez gminę, jeżeli w ciągu trzech lat nie rozpoczęto na nich budowy domu mieszkalnego i jeżeli uzasadnienie innego przeznaczenia parceli nie będzie uwzględnione przez zarząd komunalny. Zakazuje się wynajmowania przez jedną osobę równocześnie więcej niż jednego lokalu mieszkaniowego i wynajmowanie tych lokalów innym.

To jest mniej więcej streszczenie artykułu 28, wyżej cytowanej ustawy.

Ministerstwo zdrowia publicznego otrzymawszy w końcu września 1919 r. sprawę polityki mieszkaniowej całkowicie w swoje ręce, zwróciło uwagę na fakt, że możnaby zaspokoić doraźnie ostry głód mieszkaniowy przez wydalenie z miast cudzoziemców, należących do państw, z któremi prowadzimy wojnę. Dalej Ministerstwo zdrowia publicznego wpływa w tym kierunku, żeby na biura rządowe nie zabierano kamienic zamieszkałych, lecz brać niewykończone domy i te wykończać, dalej, że należy zastanowić się nad usunięciem na prowincję pewnych instytucji publicznych, które niekoniecznie mieścić się muszą w większych miastach, że należy zbadać większe pałace, które dałyby się zużytkować chociaż częściowo na mieszkania lub na pomieszczenia ambasad, należałoby wydać zakaz zamiany mieszkań na inne cele, np. na kina, teatry, dać ułatwienia i uwolnienie czasowe od podatków przy przebudowie lokali o innem przeznaczeniu na pomieszczenia mieszkalne. Ministerstwo zdrowia publicznego zwróciło też uwagę gmin, na znaczenie rozwoju środków komunikacyjnych dla sprawy mieszkaniowej.

Ostatnia ustawa uchwalona przez Sejm o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń, daje prawo gminom zajęcia mieszkań i pomieszczeń niezamieszkanych, niedostatecznie zużytkowanych, zajętych przez instytucje lub przedsiębiorstwa przeznaczone do zabawy, gry, lub dla celów zbytkownych, zajętych przez cudzoziemców, którzy niekoniecznie mieszkać muszą w danej gminie, opróżnionych przez osoby wydalone z gminy, rozporządzeniem Ministra spraw wewnętrznych, zajętych przez urzędników państwowych lub komunalnych niemieckich, opuszczających granicę Państwa polskiego, wynajętych, podnajętych lub odstąpionych po dniu 1-go października 1919 r. w oczywistym zamiarze obejścia niniejszej ustawy. Ustawa ta reguluje także sprawę rekwizycji mieszkań, oddając to prawo wyłącznie w ręce gmin, względnie gminnych urzędów mieszkaniowych, przez co wprowadza się ład. Rekwizycja mieszkań wykonywana dotąd przez siedm różnych urzędów, dawała powód do licznych nieporozumień i nadużyć. Prawo rekwizycji mieszkań do czasu objęcia sprawy osiedleńczo mieszkaniowej całkowicie przez Ministerstwo zdrowia publicznego (25 września 1919 r.) posiadały następujące urzędy: 1) Urząd zwalczania lichwy i spekulacji, 2) Ministerstwo rolnictwa, 3) Ministerstwo wojny, (Komenda miasta), 4) Komisarz rządowy (Warszawa), 5) Magistrat, 6) Budownictwo wojskowe. 7) Komisje obchodowe dla dozorców domowych (Warszawa)

Dziesięć miast b. Król. Kongresowego wniosło do Ministerstwa zdrowia publicznego podania o zezwolenie stosowania par. 28 dekretu o zapobieganiu brakowi mieszkań. Z tych miast 8 otrzymało już zezwolenie, dwa pozostałe podania będą też przychylnie załatwiane.

Rada Ministrów wyznaczyła $4^1/_2$ miljona marek polskich do dyspozycji Ministerstwa robót publicznych na remont zniszczonych mieszkań w Warszawie.

(Ciąg dalszy w nast. num.).

Dr RYSZARD REINER
st. Radca Magistratu.

Podstawy rozbudowy miast.

Miasta są organizmami społecznymi, muszą się zatem rozwijać, aby żyć. Rozwój jest istotną cechą każdego życia, a jego zatamowanie naraża życie na

zagładę. Warunki rozwoju miast są, rzecz zrozumiała, bardzo rozmaite. Uwagi obecne ograniczają się do rozpatrzenia zasadniczych podstaw rozbudowy miast, tj. problemu gruntowego.

Z punktu widzenia ogólnych zagadnień miejskich, kwestja rozbudowy miast, (a przez nią rozumieć należy nietylko zapewnienie sobie potrzebnych terenów, ale regulację tychże, przystosowanie sieci dróg do istniejących arterji komunikacyjnych miasta, uzbrojenie tychże, przekształcenie gruntów rolnych na działki budowlane przy przewidzeniu zaspokojenia potrzeb publicznych, gospodarczych właściwości i lokalnych tendencji rozwoju) — inaczej przedstawia się w czasach normalnych a zupełnie inaczej w czasach nadzwyczajnych, jak obecne. W czasach normalnych starają się miasta o zdobycie nowych terytorjów dla rozszerzenia swych granic wedle z góry ułożonego planu, a choćby programu rozbudowy — aby zabudowanie postępowało racjonalnie.

W czasach anormalnych jak obecne, wypadki idą często ponad linją pewnych norm ogólnie przyjętych, powodując konieczność uregulowania prawnego ex post pewnych stosunków faktycznych, spowodowanych rozwojem życia i jego potrzeb.

W zasadzie starają się miasta zarówno o powiększenie terytorjum dla rozszerzenia swego obszaru administracyjnego, jak o zwiększenie własnego kompleksu gruntów przez zakup pewnych obszarów na własność gminy, przyczem granic interesu publicznego i prywatnego nie zawsze łatwo można określić, gdyż w zasadzie każda działalność gminy jako takiej, ma pośrednio lub bezpośrednio cel prawnopubliczny.

Zakres działalności miast w tej dziedzinie mieści w sobie tyle zagadnień prawno-publicznej i prawno prywatnej natury, że uporządkowanie ich potrwa niewątpliwie lat kilka. Zadaniem administracji publicznej jest jednak zdać sobie przedewszystkiem sprawę z istniejącego stanu faktycznego i rozwój dalszy pokierować drogami, wskazanemi doświadczeniem już nabytem przy uwzględnieniu warunków i potrzeb miejscowych.

Kwestję powiększenia obszaru rozwiązały miasta, którym brakło miejsca dla rozbudowy, przyłączając do siebie gminy podmiejskie, jak np. Warszawa, Kraków, Rzeszów, niedawno Lublin itd.

Dalszą możność rozwoju uzyskały miasta na podstawie postanowień art. 26, ust. o wykonaniu reformy rolnej, przewidującego pozostawienie wszystkich gruntów, położonych w pewnym promieniu od centrum miasta gminom miejskim na ich rozszerzenie i budowę kolonji mieszkalnych.

Artykuł ten w związku z art. 30 ustawy o rozbudowie miast (Dz. Ust Rzp. Pol. Nr. 89 z r. 1922) daje możność łatwego przyłączenia, bo drogą uchwały Rady Ministrów do miasta obszarów, położonych w sferze interesów miast.

Mimo to gotowych pod rozbudowę gruntów nie będzie wiele — miasta bowiem polskie nie miały, ani dotychczas przeważnie nie mają planów rozbudowy swych terytorjów z wyjątkiem miast w województwach: poznańskiem, pomorskiem i śląskiem. W województwach tych przygotowano z góry po miastach wedle praktyki niemieckiej, przyjętej na całym zresztą Zachodzie Europy, ulice pod przyszłe zabudowanie w przeciwieństwie do miast reszty województw polskich, gdzie z reguły naprzód budowano domy, a potem ulice, najczęściej nienależycie uzbrojone.

O znaczeniu celowo opracowanego planu regulacji przy rozbudowie miasta niema potrzeby dłużej się rozwodzić.

O rozszerzeniu miasta nieda się poprostu ani myśleć bez uchwalenia takiego planu, będącego podstawą całej polityki gruntowej i budowlanej gminy, podstawą systemu i linji wytycznej rozwoju miasta na przyszłość.

Brak planu regulacyjnego sprowadzić musi dla miasta nieobliczalne wprost skutki, a to wymieniając po krótce:

1) Możliwość, że stare miasto z nowemi dzielnicami nie będzie miało pod względem komunikacyjnym odpowiednich połączeń i nawiązań.

2) Nieodpowiednio zabudowane terytorjum nieda się później racjonalnie uregulować, chyba tylko z pomocą ogromnych ofiar ze strony gminy.

3) Nowe dzielnice miasta mogą się zabudować w sposób zupełnie przeciwny z interesami komunikacyjnymi i sanitarnymi, a nawet prywatnymi większości właścicieli realności.

4) Bez planu rozbudowy nie można przygotować miejsca pod ogrody, parki i skwery, oraz budynki publiczne, ten też brak naraża później gminy na olbrzymie wydatki.

5) Wskutek braku planu zatraca się widoczność wielu zabytków architektonicznych.

6) Bez planu rozbudowy nie można przeznaczyć pewnych części miasta na pomieszczenie zakładów przemysłowych, uciążliwych dla otoczenia z powodu huku i niezdrowych wyziewów.

Ułożenie planu rozbudowy jest przeto pracą konieczną, pracą przytem nadzwyczaj trudną i wymagającą głębokiej wiedzy ekonomicznej technicznej, artystycznej i hygienicznej, a obecnie niezwykle aktualną, ze względu na przepis art. 26 ust. o wykonaniu reformy rolnej.

Uchwalenie jednak choćby najlepszego planu rozbudowy nie będzie miało skutków, jeżeli przestrzeganie zasad planu nie znajdzie sankcji w przepisach ustawy.

O ile bowiem taki plan stwarza tylko warunki zabudowania miasta, to jedynie odpowiednia ustawa skierować może przymusowo zabudowanie na tory, wyznaczone przez plan i w ramach tegoż strzedz wymogów zdrowotności publicznej, bezpieczeństwa ogniowego i komunikacji. Również jeżeli plan rozbudowy wyznacza pewne obszary np. na zabudowanie sposobem otwartym, na dzielnice fabryczne itd., to ustawa budownicza zmusi właścicieli do zabudowania gruntów w sposób, wskazany przez plan i zapobiegnie zabudowaniu, nieodpowiadającemu interesom danego miasta.

Widoczne zatem, że plan rozbudowy i ustawa budownicza powinny być owiane tym samym duchem i wzajemnie się uzupełniać i wspierać.

Dobrze obmyślany i opracowany plan rozbudowy, uzupełniony odpowiednią ustawą, może bardzo skutecznie zwalczać niezdrową spekulację gruntową.

Wskutek bowiem zakreślenia linji wytycznych na przyszłość, zwraca plan rozbudowy uwagę interesowanych na dostateczną ilość gruntów, odpowiednich do zabudowania i w ten sposób odbiera spekulantom gruntowym monopol dostarczania gruntów pod budowę.

Plan rozbudowy ma przewidzieć, które przestrzenie powinny być zabudowane, gdzie należy urządzić plantacje i wybudować gmachy publiczne, gdzie mają stać domy w szeregu zwartym, gdzie zaś oddzielnie, jaką szerokość mają mieć ulice, jak przeprowadzić linję tramwajową i kanalizację, gdzie mają być założone ogródki przed domami i t. p., jak ma być przeprowadzona w ogólnych zarysach parcelacja prywatna.

Poparty ustawą budowniczą i należycie zatwierdzony plan rozbudowy staje się sam przez się obowiązującą normą prawną, obowiązującą tak władze jak i interesowanych i dlatego zezwolenie na budowy i parcelacje uzyskać można tylko pod warunkiem ścisłego zastosowania się do sposobu budowy i linji regulacyjnych, wskazanych planem rozbudowy.

Doniosłość planów regulacyjnych podkreśla w sposób niewątpliwy art. 31 ust. o rozbudowie miast z 26 września 1922 r., Nr. 89 p. 811 Dz. Ust. Rzp. Pol. postanawiając, że zezwolenie na parcelacyjny podział wszelkich nieruchomości udzielone nie będzie, jeżeli projekt parcelacyjny nie jest uzgodniony z planem regulacyjnym miasta.

Postanowienie to wiąże także Sądy hipoteczne przy intabulacji podziałów gruntowych.

Co do ustawodawstwa obowiązującego w Polsce w sprawie planów regulacyjnych dla miast, należy zaznaczyć, że najbardziej wyczerpująco unormowaną jest ta sprawa w b. zaborze pruskim, bo jedną z najważniejszych ustaw niemieckich, tj. ustawą pruską z 2 lipca 1875 r. (Baufluchtliniengesetz) uzupełnioną ustawą mieszkaniową z 28 marca 1918 r.

Znaczenie tej ustawy jest dla budowy miast ogromnie ważne. Wywarła ona decydujący wpływ na inne ustawodawstwa, wprowadzając zasadę autonomji miast w sprawach regulacyjnych. Odtąd nie władze państwowe, lecz autonomiczne wzięły w swe ręce inicjatywę tych spraw.

W b. zaborze austrjackim zawierają przepisy o planie regulacyjnym:

dla Lwowa § 3 ust. bud. z 21 kwietnia 1885 Nr. 31 Dz. u. kr.;

dla miast mniejszych małopolskich § 14, 17 noweli do ustawy budowlanej (1889) z 15 maja 1907 Nr. 57;

dla 29 miast małopolskich § 62, 63 noweli do ust. bud. (1882) z 15 maja 1907 r. Nr. 55, Dz. u. kr.;

dla 130 miast małopolskich § 19 i 20 noweli do ust. bud. (1889) z 15 maja 1907, Nr. 56 Dz. u. kr.

Tenor przepisów o planach regulacyjnych w ustawach małopolskich jest mniejwięcej tensam.

Niektóre jednak ustawy traktują ten przedmiot obszerniej, a inne ograniczają się tylko do wskazówki, że plan regulacyjny ma być wykonany w razie pewnej katastrofy np. po spaleniu się miasta, inne wreszcie wspominają tylko mimochodem przy innych sprawach o planie regulacyjnym, jak np. ustawa lwowska, która w § 3 żąda, aby budujący przed wniesieniem podania o koncesję budowlaną zapewnił się, czy linja regulacyjna i poziom nie ulegną zmianie według ogólnego planu regulacyjnego całego miasta, który to plan w urzędzie bud. do użytku stron interesowanych, stale będzie wyłożony.

Inne wzmianki o planie regulacyjnym w ustawie lwowskiej niema.

Ustawa krakowska z r. 1883 jest unikatem swojego rodzaju, bo w niej ani słówkiem nie wspomniano o planie regulacyjnym. Krakowska ustawa budownicza z r. 1883 ignoruje bowiem jak wiadomo budowę miasta, a uznaje jedynie budowę domów.

Dopiero nowela z r. 1910 postanawia, że parcelacja gruntów ma się odbywać zgodnie z planem regulacyjnym miasta.

W b. zaborze rosyjskim sprawa planów regulacyjnych jest rozrzucona po różnych ustawach i również nie jest należycie unormowana.

W ustawodawstwie polskiem widać już tendencję do należytego uregulowania omawianego zagadnienia.

I tak ustawa o organizacji i zakresie działania Ministerstwa Robót publicznych z 29 kwietnia 1919 Dz. Ust. Rzp. Nr. 39, postanawia w art. 1 ust. 4, że do zakresu tego należy „osadnictwo ludzkie, a w szczególności regulacja i zabudowanie miast". Sprawy te wedle rozp. Ministerstwa Robót publicznych z 19-go kwietnia 1920 Nr. 36 Dz. Ust. Rzp. Pol., należą do kompetencji Okręgowych Dyrekcji Robót publicznych.

Bardziej szczegółowo zajmuje się tą sprawą ustawa z 2 marca 1920 r. Nr. 24 Dz. Ust. Rzp. Pol., o organizacji odbudowy miast. Art. 9 tej ustawy wprowadza zasadę, że w zniszczonych przez wojnę miastach, można przystąpić do wzniesienia stałych budowli tylko na podstawie zatwierdzonego planu regulacyjnego.

Plan taki ma przedłożyć zarząd miasta, a w razie zwłoki tegoż, może Ministerstwo Spraw wewnętrznych na wniosek Ministerstwa Robót publicznych, polecić sporządzenie takiego planu na koszt właściwej gminy.

Wykonawcze przepisy do tego art. ustawy o odbudowie znajdujemy w §§ 18, 19 i 20 rozp. Ministerstwa Robót publicznych z 17 maja 1920 Nr. 43 Dz. Ust. Pol.

Jak widać z tego, unormowano dotychczas sprawę przymusu należytej regulacji miast tylko w razie odbudowy miast zniszczonych przez wojnę.

Rząd myśli jednak o zasadniczem załatwieniu tej tak dla rozwoju miast doniosłej kwestji.

Ministerstwo Robót publicznych wypracowało we wrześniu 1921 projekt powszechnej ustawy budowlanej, której miałyby podlegać na obszarze Rzeczypospolitej wszelkie sprawy budowlane w szczególności także sprawy zabudowania całych terenów, oraz związanych z tem urządzeń technicznych użyteczności publicznej. Projekt przeznacza dla sprawy planów

zabudowania miast 26 pierwszych artykułów. Projekt rozróżnia ogólne i szczegółowe plany zabudowania. Pierwsze mają określać całokształt gospodarki komunikacyjnej, gruntowej i techniczno-budowlanej gmin miejskich. W łączności z ogólnym planem zabudowania obowiązane są gminy miejskie ustanowić miejscowe przepisy budowlane. Szczegółowe zaś plany zabudowania winny być wykonane w myśl głównych zasad — ogólnego projektu, a to dla dzielnic w okresie zabudowania, lub już zabudowanych ale wymagających regulacji, dalej dla nowych terenów budowlanych i w razie zakładania nowych ulic.

W tymsamym mniej więcej czasie uchwalono również we Lwowie projekt ustawy budowniczej. W projekcie tym 16 pierwszych §§ ów odnosi się do planu zabudowy.

W porównaniu z projektem rządowym, projekt miasta Lwowa jest więcej szczegółowym. Dzieli on podobnie jak projekt rządowy plan zabudowania na ogólny i szczegółowy.

Plany zabudowania ustanawia Rada miejska. Podkreślić tu należy, że w przeciwieństwie do projektu rządowego, Rada miejska występuje tu zupełnie samodzielnie. Projekt lwowski nie przewiduje zatwierdzenia rządowego, co ściśle odpowiada dotychczasowym przepisom o autonomji miasta Lwowa.

Plan zabudowania ogólny ma między innymi zawierać podział miasta na strefy budowlane i oznaczenie przestrzeni potrzebnych na cele publiczne. Plany zaś szczegółowe powinny obejmować linje regulacyjne i budowlane (tak frontowe jak i wewnętrzne) ulic i placów, przekroje ulic i placów.

Projekt lwowski zawiera dobrze zebrane przepisy o skutkach prawnych planu zabudowania.

Przepisy te projekt lwowski ujmuje bardziej przejrzyście niż projekt rządowy.

Również i miasto Kraków przygotowało projekt ustawy o planie regulacyjnym. Rzecz ujęta jest zwięźle w 9 §§-ach. Zasadniczem postanowieniem projektu jest przepis, że podstawę dla zabudowania miasta stanowi plan regulacyjny, który powinien mieć na względzie stosunki zdrowotne, komunikacyjne i estetyczne miasta.

Z przytoczonych tu przepisów ustaw już obowiązujących i projektów widoczne, że tak władze rządowe, jak i samorządowe, zdają sobie sprawę z doniosłości planów rozbudowy dla rozwoju miast.

(Ciąg dalszy w nast. numerze).

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

L. 743/1923 Kraków, dnia 25 stycznia 1923 r.
I. b.

Koszta asystencji straży pożarnej przy wypalaniu kominów.

ROZPORZĄDZENIE.

Na podstawie przepisu § 33 ustęp 2 regulaminu ogniowego dla miasta Krakowa, oznacza Magistrat wysokość kosztów asystencji Miejskiej Straży pożarnej przy wypalaniu kominów w sposób następujący:

Właściciele realności, względnie majster kominiarski opłacać mają z tego tytułu za ogniomistrza

(komendanta)	Mkp. 1000
za trzech strażaków po 700 Mk. . . .	„ 2100
czyli razem . . .	Mkp. 3100

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, a tem samem traci moc obowiązującą taryfa ogłoszona rozporządzeniem Magistratu z dnia 4 grudnia 1922 L. 17860/922.
I. b.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 315/1923 Kraków, dnia 27 stycznia 1923 r.
I. a.

Opłaty za festyny w parkach miejskich.

ROZPORZĄDZENIE.

W myśl uchwały Magistratu z 27 b. m., podwyższono ustanowione uchwałą Magistratu z 16 kwietnia 1921 r. opłaty festynowe w następujący sposób:

1) opłatę za zezwolenie na odbycie festynu do kwoty	Mkp. 100.000
2) taksę za komisyjne oddanie parku do kwoty	„ 5.000
3) taksę za czynności manipucyjne do kwoty	„ 5.000
4) kaucję na zabezpieczenie dopełnienia warunków zezwolenia oraz zwrotu szkód do kwoty	„ 100.000

Równocześnie postanowiono, że strony wnoszące podanie o odbycie festynu w Parkach miejskich (Park Krakowski i Park na Krzemionkach w Dz. XXII.) winni uiścić bezzwłocznie tytułem zadatku 50 000 Mkp. Zadatek ten zwraca się po strąceniu 5.000 Mkp. na koszta kancelaryjne, jeżeli festyn z powodu niepogody nie mógł się odbyć; w innym wypadku cały zadatek przepada.

Strony, które zadatku tego nie uiszczą, nie będą mogły liczyć na rezerwowanie żądanego dnia.

Inne postanowienia reskryptu z dnia 4 maja 1921 L. 181/21 pozostają niezmienione.
I. a.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 801/1923 r. Kraków, dnia 29 stycznia 1923 r.
I. b.

Opłaty za służbę bezpieczeństwa publicznego w lokalach widowiskowych.

ROZPORZĄDZENIE.

Na podstawie przepisu § 64 Regulaminu ogniowego dla miasta Krakowa, normuje Magistrat w następujący sposób wysokość należytości, opłacanych

przez przedsiębiorców za służbę bezpieczeństwa ogniowego, pełnioną przez Miejską straż pożarną w lokalach widowiskowych, zabawowych, salach koncertowych i t. p.

Właściciele tych lokali opłacać mają mianowicie aż do dalszego zarządzenia:

A. W dni powszednie:

1) za sierżanta, względnie ogniomistrza (komendanta) za każdą godzinę . . . . Mkp. 480
2) za pompiera za każdą godzinę . . . . „ 360
3) za urzędnika za każde przedstawienie „ 600

B. W niedziele i święta:

1) za sierżanta, względnie ogniomistrza (komendanta) za każdą godzinę . . . . Mkp. 600
2) za pompiera za każdą godzinę . . . . „ 480
3) za urzędnika za każde przedstawienie „ 1200

Jeżeli przedstawienie trwa poza godzinę 12-tą w nocy, należytości powyższe liczy się podwójnie.

Należytości opłacać należy w Komendzie Miejskiej Straży pożarnej codziennie przed przedstawieniem.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1923 r.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 397/1923 r. Kraków, dnia 29 stycznia 1923 r.
I. b.

Taryfa należytości za wywóz nieczystości kloacznych.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 17 stycznia 1918 r. L. 7912/918/I. b. ustanawia Magistrat następującą taryfę należytości, za wywóz nieczystości kloacznych i pompowanie wody, oraz za dostarczenie robotników i furmanek przez Zakład czyszczenia miasta.

1) Za wypompowanie i wywóz nieczystości kloacznych opłacać należy:
a) od 1 m³ w dzień . . . . Mkp. 11.000
b) od 1 m³ w nocy . . . . „ 16.500
2) Za pompowanie wody z piwnic przez 1 godzinę . . . . „ 33.000
3) Za dostarczenie robotników i furmanek przy ręcznem czyszczeniu dołów kloacznych, śluz, kanałów i innych pracach:
a) za 1 dzień pracy robotnika w dniu powszednim . . . . „ 4.000
b) za 1 noc pracy robotnika w dniu powszednim . . . . „ 6.000
c) za 1 dzień pracy robotnika w dniu świątecznym . . . . „ 9.000
d) za użycie narzędzi, światła — 25% kosztów robocizny;
e) za furmankę przez cały dzień . . „ 30.000
f) za furmankę przez całą noc . . „ 45.000
g) za furmankę przez cały dzień świąteczny . . . . „ 60.000
h) za wiązkę siana lub słomy . . . Mkp. 1.750
i) za 100 klgr. koksu . . . . „ 12.000
k) za użycie pieca koksowego . . . „ 2.000

Za roboty wykonane poza granicami miasta Krakowa, taryfa ogólna o 50% wyższa od kosztów robocizny.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1923 r. i obowiązuje aż do odwołania.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 888/923. Kraków, dnia 1 lutego 1923 r.
III. c.

Taryfa kominiarska.

OBWIESZCZENIE.

Decyzją z dnia 20 listopada 1922 r. L. 70792/6716/VI. ex 1922 zatwierdziło Województwo uchwaloną na posiedzeniu Rady miejskiej z dnia 7. XI. 1922 r. taryfę kominiarską (podwyższoną o 130%) i orzekło zarazem, że taryfa ta obowiązuje od dnia 1 grudnia 1922 r. aż do odwołania.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu reskryptem z dnia 16 stycznia 1923 r. Nr. P. A. 150 nie uwzględniło odnośnego odwołania Stowarzyszenia Przemysłowego Kominiarzy w Krakowie i zatwierdziło wyżej zaznaczoną decyzję, jako zgodną z przepisami § 51. ustawy przemysłowej.

Powyższą decyzję Ministerstwa Przemysłu i Handlu podaje się niniejszem do publicznej wiadomości wskutek reskryptu Województwa w Krakowie z dnia 24 stycznia 1923 r. L. VI. 620 ex 1923.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 575/1923 Kraków, dnia 7 lutego 1923 r.
I. a.

Opłaty w sprawie kupna i sprzedaży nieruchomości.

OBWIESZCZENIE.

Zmienia się rozporządzenie Magistratu z dnia 27 października 1922 L. 4246/1923/I. a. w tym kierunku, że dodatkowa opłata od każdego podania w sprawie kupna lub sprzedaży nieruchomości i ustanowienia prawa budowli ma wynosić 5.000 (pięć tysięcy) Mkp. a od każdego podania w sprawie dzierżawy gruntów 2.000 (dwa tysiące) Mkp. z wyjątkiem podań zawierających wyraźną prośbę o wydzierżawienie gruntu nieprzekraczającego 500 sążni kwadr. na cele uprawy ogrodowej.

Pozostałe przepisy powołanego rozporządzenia pozostają nadal w mocy, w szczególności od powyższych podań mają być uiszczane zasadnicze opłaty przewidziane w rozporządzeniu Magistratu z dnia 22 czerwca 1922 L. 5152/22/II. a.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 7968/22. akc. Kraków, dnia 14 lutego 1923 r.

Podwyższenie opłat na centralnej targowicy m. na bydło.

OBWIESZCZENIE

Magistrat podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że z powodu zwiększonych kosztów utrzymania Centralnej Targowicy bydlęcej, Komisja administracyjna Rady m. uchwaliła na posiedzeniu dnia 10 lutego 1923 podnieść opłaty pobierane na Targowicy m. w następujący sposób:

1) Opłatę targową od zwierząt, wprowadzanych na Targowicę m. z 30 fen. na 1 Mk. od każdego kilograma żywej wagi zwierzęcia;

2) Opłatę stajenną z 50 Mk. na 200 Mk. od każdego zwierzęcia na dobę;

3) Opłatę wagową z 20 Mk. na 100 Mk. od każdego zwierzęcia.

Podwyższone opłaty wchodzą w życie z dniem 16 lutego 1923 r.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 2817/23 II. a. Kraków, 19 lutego 1923 r.

OGŁOSZENIE

w sprawie podwyższenia podatku od pokoi, wynajmowanych w hotelach, pensjonatach i domach noclegowych.

Ministerstwo Spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem skarbu reskryptem z dnia 31 stycznia 1923 r. S. M. 6604 zezwoliło Gminie miasta Krakowa na uchwalone przez Radę miasta w dniu 22 listopada 1922 r. podwyższenie podatku od pokoi wynajmowanych w hotelach, pensjonatach i domach noclegowych, a to osobom tutejszo-krajowym do wysokości 30%, a od pokoi wynajmowanych obcokrajowym do wysokości 100% ceny pokoi wraz z wszystkiemi świadczeniami ubocznemi.

Podatek w powyższej wysokości 30% względnie 100% pobierać będzie Gmina miasta Krakowa począwszy od dnia 1 marca 1923 r. w sposób dotychczasowy.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

L. 2588/23 II. a. Kraków, dnia 22 lutego 1923 r.

OGŁOSZENIE

o poborze podwyższonego podatku tramwajowego.

Ministerstwo Spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, rozporządzeniem z dnia 27 stycznia 1923 r. Nr. S. M. 422/23 zezwoliło Gminie miasta Krakowa na pobór podwyższonego uchwałą Rady miejskiej z 22 listopada 1922 r. podatku od biletów i kart wolnej jazdy tramwajami w obrębie miasta t. j. w wysokości 10% od ceny biletu jazdy i kart abonamentowych oraz 2000 Mk. od kart wolnej jazdy. Od tego podatku są wolne bilety i karty jazdy dla dzieci i młodzieży szkolnej.

Podatek tramwajowy w powyższej wysokości pobierać będzie Gmina miasta Krakowa od dnia 2 marca 1923 r.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

L. 1352/23. akc. Kraków, dnia 26 lutego 1923.

Podwyższenie opłat za użycie stajni i wagi w rzeźni m.

OBWIESZCZENIE.

Na mocy uchwały Komisji administracyjnej Rady m. z dnia 10 lutego 1923 podnosi Magistrat pobierane dotychczas opłaty stajenne i wagowe w Rzeźni m. w następujący sposób:

A. Opłaty stajenne:

Od każdej sztuki zwierzęcia bez względu na wagę z 50 na 200 Mk. na dobę.

B. Opłaty wagowe:

a) za ważenie zwierząt żywych bez względu na wagę z 20 na 100 Mk. od sztuki;

b) za ważenie mięsa i innych produktów od każdych 50 kg. lub mniejszej ilości z 20 na 100 Mk.

O tem zawiadamia się strony interesowane z tem, że podwyższone opłaty wchodzą w życie zaraz.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 2388/23 I. b. Kraków, dnia 26 lutego 1923.

Taryfa za wywów nieczystości kloacznych.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 17 stycznia 1918 r. L. 7912/919/I. b. ustanawia Magistrat następującą taryfę należytości za wywóz nieczystości kloacznych i pompowanie wody, oraz za dostarczenie robotników i furmanek przez Zakład czyszczenia miasta:

1) Za wypompowanie i wywóz nieczystości kloacznych opłacać należy:
   a) od 1 m³ w dzień . . . . Mkp. 25.000
   b) od 1 m³ w nocy . . . . „ 37.500

2) Za pompowanie wody z piwnic przez 1 godzinę . . . . „ 75.000

3) Za dostarczenie robotników i furmanek przy ręcznem czyszczeniu dołów kloacznych, śluz, kanałów i innych pracach:
   a) za 1 dzień pracy robotnika w dniu powszednim . . . . „ 10.000
   b) za 1 noc pracy robotnika w dniu powszednim . . . . „ 15.000
   c) za 1 dzień pracy robotnika w dniu świątecznym . . . . „ 20.000
   d) za użycie narzędzi, światła — 26% kosztów robocizny.

e) za furmankę przez cały dzień . . Mkp. 56.250
f) za furmankę przez całą noc . . . „ 84.375
g) za furmankę przez cały dzień świąteczny . . . . „ 112.500
h) za wiązkę siana lub słomy . . . „ 3.125
i) za 100 kigr. koksu . . . . „ 25.000
k) za użycie pieca koksowego . . . „ 6.250

Za roboty wykonane poza granicami miasta Krakowa taryfa ogólna o 50% wyższa od kosztów robocizny.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 marca 1923 r. i obowiązuje aż do odwołania.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 396/23 Kraków, dnia 26 lutego 1923 r.
I. b.

Taryfa opłat za wywóz popiołu etc.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 2 stycznia 1920 r. L. 193/920/I. b. ustanawia Magistrat następującą taryfę opłat za wywóz popiołu i zmiotków domowych.

1) Za wywóz jednej skrzynki o pojemności 100 litrów popiołu . . . . Mkp. 500
2) Za wywóz jednego wozu popiołu . . . „ 15.000
3) Za dostarczenie przez Zakład czyszczenia miasta naczyń do wynoszenia popiołu, lub wydobywania z dołów, dolicza się 10% do ogólnej sumy kosztów.

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 marca 1923 r. i obowiązuje aż do odwołania.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 3384/23 Kraków, dnia 28 lutego 1923 r.
II. a.

OGŁOSZENIE

o podwyższeniu opłat gminnych od widowisk i zabaw.

Magistrat podaje do wiadomości, że Ministerstwo Spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu zatwierdziło rozporządzeniem z dnia 12 lutego 1923 S. M. 526/23 uchwałę Rady miasta z dnia 22 listopada 1922 w sprawie podwyższenia opłat gminnych od widowisk i zabaw, przewidzianych ustawą z dnia 11 lipca 1914 Dz. u. kr. Nr. 3 z roku 1915.

Na tej podstawie gmina miasta Krakowa pobierać będzie począwszy od 5 marca 1923 opłaty gminne w formie dodatku komunalnego do opłat pobieranych za wstęp:

1) na kabarety, przedstawienia w teatrach świetlnych (kinematografach) i na inne przedstawienia, wymienione w art. III. ust. 3 powyższej ustawy w wysokości 80% ceny biletu wstępu;

2) na przedstawienia teatralne w ścisłem tego słowa znaczeniu (art. III. ust. 3 ustawy), tudzież na koncerty i produkcje gimnastyczno-sportowe, w wysokości 25% wstępu;

3) na bale, rauty, zabawy, festyny i inne widowiska i produkcje wymienione w art. III. ust. 3 powyższej ustawy, w wysokości 40% wstępu.

Opłaty od wszystkich innych widowisk i zabaw niewzmiankowanych wyżej, a podlegających opłacie w myśl przepisów rzeczonej ustawy pozostają na razie niezmienione, jak również nie ulegają zmianie inne przepisy tejże ustawy, a w szczególności przepisy, regulujące sposób poboru opłat od widowisk i zabaw.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

Protokoły obrad Rady miejskiej.

Posiedzenie jawne (141 w kad. XVII.) **z dnia 21 lutego 1923 r.**

Obecni:

Przewodniczący: Prezydent m. Jan Kanty Federowicz.
Wiceprezydent m.: Dr. Emil Bobrowski.
„ „ Inż. Karol Rolle.
„ „ Inż. Józef Sare.
„ „ Dr. Piotr Wielgns.
Sekretarz Rady m.: Franciszek Strasik.
Radców miejskich obecnych **80**.

Początek posiedzenia o godzinie $5^{3}/_{4}$ popołudniu.

Przed porządkiem dziennym.

Wspomnienie żałobne.

Prezydent m. Federowicz poświęcił żałobne wspomnienie zmarłym radcom m. ś. p. inż. Edwardowi Uderskiemu i ś. p. Wiktorowi Suskiemu.

Przemówienia Prezydenta m. wysłuchała Rada m. stojąc.

Interpelacje.

Sekretarz odczytał następujące interpelacje, które dołączono w oryginale do protokołu:

1) Klubu radzieckiego Chrześcijań. demokracji w sprawie urządzania demonstracji ulicznych w Krakowie przez Polską Partję socjalistyczną.

W odpowiedzi na powyższą interpelację, Prezydent m. Federowicz zaznaczył, że udzieli wyjaśnienia na najbliższem posiedzeniu Rady m.

2) Rm. Dra Müllera i tow. w sprawie rzekom. wzięcia udziału urzędników miejsk. w demonstracjach.

3) Rm. Dra Müllera w sprawie rozpisania konkursu na naczelnika straży pożarnej.

Prezydent m. Federowicz odpowiedział, że Prezydjum m. czyni starania w wyszukaniu odpowiedniego kandydata.

4) Rm. Packana w sprawie ustawy o stróżach domowych.

5) Rm. Dudka i tow. w sprawie drogi prowadzącej do kopca Tadeusza Kościuszki.

6) Rm. Szulca w sprawie wstrzymania wypłaty nauczycielom w szkołach dokształcających.

Wnioski nagłe.

Sekretarz odczytał wnioski nagłe:

1) Rm. Dra Krzetuskiego i tow. w sprawie wymiaru podatku dochodowego.

(Oryginalny wniosek dołączono do protokołu).

Nagłość wniosku Rada m poparła.

Rm. Dr Krzetuski motywuje swój wniosek.

W głosowaniu wniosek rm. Krzetuskiego odrzucono.

2) Rm. Adelmanna i tow. w sprawie wybudowania przez p. Dreyfusa budynku na plantach Dietlowskich.

(Oryginalny wniosek dołączono do protokołu).

Nagłości wniosku rm. Adelmanna Rada m. nie udzieliła.

Pisma.

Sekretarz odczytał pismo wdów po urzędnikach miejskiej Kasy Oszczędności.

(Pismo to skierowała Rada m. do Wielkiego Wydziału Kasy Oszczędności).

Urlop.

Rada m. udzieliła 6-tygodniowego urlopu dla poratowania zdrowia rm. ks. Masnemu.

Uposażenie dla Kapelana cmentarnego.

Imieniem Sekcji II. i IV. wieceprez. m. Rolle wnosi:

Rada miasta uchwali:

Zmieniając swą uchwałę z dnia 31 stycznia 1922 r. Rada miasta przyznaje Kapelanowi cmentarnemu uposażenie odpowiadające każdorazowej płacy zasadniczej z każdorazowym dodatkiem drożyźnianym urzędnika państwowego X. stopnia płacy (dla osoby samotnej) jednak bez dodatku za wysługę lat i za studja oraz bez prawa do emerytury.

Ponadto otrzyma Kapelan cmentarny 30 ctm. węgla rocznie oraz na mocy aktu fundacyjnego przysługujące mu wolne mieszkanie w domu cmentarnym i dochód z odsetek fundacji im. Helclow.

Uchwalono. (LMag. 89/923 IV.)

Dar p. Heleny Dąbczańskiej dla Gminy m. Krakowa.

Imieniem Sekcji II. i IV., wiceprez. m. Rolle wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) Rada miasta przyjmuje z wdzięcznością ofiarowane przez p. Helenę Dąbczańską:

a) 25 sztuk (dwadzieścia pięć) akcyj „Galicyjskie akc. Zakłady górnicze“ nr. 25851–25858, 30468—30484, wart. nomin. po 200 kor. za akcję wraz z kuponem na rok 1922.

b) 25 sztuk (dwadzieścia pięć) akcyj „Polska Spółka Akc. Pharma“ nr. 36935—36940, 37238—37240, 37406—37415, 38204—38207, 17286–17287 nominalnej wartości po 700 Mkp. za akcję wraz z kuponem z r. 1922 — łącznej kursowej wartości około 2,000.000 Mkp. — jako wieczysty fundusz jej nazwiska dla Muzeum Przemysłowego w Krakowie, z którego dochody mają być corocznie użyte na powiększenie i utrzymanie bibljoteki tegoż Muzeum w szczególności zaś księgozbioru przez nią ofiarowanego.

2) Rada miasta wyraża p. Helenie Dąbczańskiej za ten hojny dar podziękowanie.

3) Rada miasta upoważnia p. Prezydenta m. aby w porozumieniu z Sekcją skarbową obmyślił odpowiedni sposób ulokowania i zabezpieczenia tego kapitału. (LMagtu 1133/923 IV.)

Uchwalono jednomyślnie wśród oklasków.

Odpowiedź na interpelacje.

Wiceprez. m. Dr Wielgus udzielił następującego wyjaśnienia:

W dniu 31 października 1919 r. wniósł Dr Müller i towarzysze interpelację przeciwko sekretarzowi tut. Magtu Władysławowi Dziewońskiemu, podnosząc szereg zarzutów odnośnie do urzędowania p. Dziewońskiego jako referenta węglowego. W odpowiedzi na tę interpelację podnieść muszę, że na skutek tej interpelacji, tudzież artykułów „Przeglądu poniedziałkowego“ i „Wolnego głosu“ wdrożono przeciw p. Władysławowi Dziewońskiemu dochodzeniu dyscyplinarne. Po przeprowadzenie tych dochodzeń przedłożono akta Komisji dyscyplinarnej, a ta na posiedzeniu niejawnem odbytem dnia 28 września 1922 r. zgodnie z wnioskiem Prokuratora dyscyplinarnego uchwaliła jednomyślnie, że nie należy przeciw p. Dziewońskiemu wdrażać postępowania dyscyplinarnego, a wdrożone dochodzeniu należy zaniechać dla jakiejkolwiek faktycznej czy prawnej podstawy, gdyż z dochodzeń okazało się, że wszystkie przeciw Dziewońskiemu podniesione zarzuty nie mają uzasadnienia.

Komisja dyscyplinarna wyraziła przytem zapatrywanie, że p. Dziewońskiemu stała się niczem nieuzasadniona krzywda. (Lprez. 40/922)

Oświadczenie p. wiceprez. Wielgusa przyjęła Rada m. do zatwierdzającej wiadomości.

Porządek dzienny.

Odstąpienie gruntu miejskiego pod budowę bibljoteki Jagiellońskiej.

Imieniem Sekcji I. i Komisji gruntowej, wiceprez. m. inż. Józef Sare wnosi:

Rada miasta uchwali:

I. Zatwierdza się linje regulacyjne oznaczone na planie Budownictwa m. Oddział B. z dnia 12 lutego 1923 r.

1) literami a-b dla Alei Mickiewicza,

2) literami b-c dla przedłużonej ul. Krupniczej przy jej szerokości 24 metrów,

3) literami c-d-e-a dla dwóch ulic t. j. zachodniej i południowej mającej się otworzyć około gruntu przeznaczonego pod budowę Bibljoteki Jagiellońskiej.

II. Reasumuje się ustęp B. z wyjątkiem punktu 3 (trzeciego) uchwały Rady miejskiej z dnia 20 września 1920 r. w sprawie sprzedaży Uniwersytowi Jagiell. parceli lk. 582/1 lwh. 387. Dz. IV. ks. gr. g. Kraków.

III. Sprzedaje się Uniwersytetowi Jagiellońsk. względnie Skarbowi Państwa na cele budowy gmachu Bibljoteki Jagiellońskiej grunt oznaczony kolorem czerwonym na planie Budownictwa m. Oddział B. z dnia 12 lutego 1923 r. t. j. część parceli lkat. 74/I. oznaczoną nową lkat. 74/5 lwh. 2. ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. IV. o powierzchni około 17.352 m. kw. czyli około 4823·86 sążni², a to pod następującymi warunkami:

1) Zobowiązanie Gminy miasta Krakowa i Uniwersytetu Jagiell. co do kupna sprzedaży parceli lkat. 582/1 lwh. 387 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. IV. gaśnie z tem jednak ograniczeniem, że obowiązek Uniwersytetu Jagiell. określony w ustępie B. punkt 3 uchwały Rady miejskiej z dnia 20 września 1920 r. odnośnie do parkanu, pozostaje nadal w mocy.

2) Cena kupna ma być zapłaconą w następujący sposób:

Gmina miasta Krakowa zatrzymuje kwotę 500.000 Mkp., którą Uniwersytet Jagielloński zapłacił tytułem zaliczki za powyższą parcelę lkat. 582/I Dz IV. Oprócz kupujący Uniwersytet Jagiell., wzgl. Skarb Państwa zapłaci resztującą kwotę za tę parcelę lk. 582/I. w kwocie 113.620 Mkp. a nadto za nadwyżkę powierzchni ponad 1753 2 sążni kw. t. j. ponad rozmiar wspomnianej parceli lkat. 582/1 po 40.000 (czterdzieści tysięcy) marek polskich za jeden sążeń kwadratowy.

3) Uniwersytet Jagielloński względnie Skarb Państwa zwróci Gminie m. Krakowa połowę kosztów urządzenia ulic wzdłuż sprzedanego gruntu, a mianowicie:

a) kosztów gruntów gminnych użytych na ulice,
b) kosztów doprowadzenia ulic do wskazanego przez Komisję drogowo-kanałową Rady miejskiej poziomu,
c) kosztów toru jezdnego, krawężników i chodników,
d) koszta budowy kanałów.

4) Wszelkie materjały budowlane jak kamienie ciosowe i t. p., które znajdują się na gruncie, który ma być sprzedany, usunie Gmina m. Krakowa na własny koszt i zabierze dla siebie przed oddaniem gruntu w posiadanie.

5) Grunt powyższy sprzedaje Gmina w stanie wolnym od wszelkich długów i ciężarów z ograniczeniami, oznaczonymi w punkcie 6 i 7.

6) Grunt powyższy ma być użyty jedynie i wyłącznie na cele budowy nowego gmachu Bibljoteki Jagiell. i bez zgody Gminy m. Krakowa nie może być przeznaczony na inny cel ani też nikomu odstąpiony.

7) Na powyższym gruncie ma być w ciągu trzech lat od dnia podpisania kontraktu rozpoczęta budowa gmachu Bibljoteki Jagiellońskiej. Przedłużenie tego czasokresu w razie nieprzewidzianych przeszkód zastrzega się Radzie miejskiej.

8) Warunki objęte punktami 6 i 7 mają charakter warunków rozwiązujących t. j., że w razie niedotrzymania któregokolwiek z nich, kupno się rozwiązuje, a grunt powraca temsamem na własność Gminy miasta Krakowa, która zwróci w takim przypadku cenę kupna bez odsetek.

9) Koszta kontraktu, stempli, intabulacji, należytość skarbową, koszta wydzielenia gruntu, koszta planów i pomiarów, koszta manipulacyjne i wogóle wszelkie koszta połączone z przeniesieniem względnie odebraniem prawa własności powyższego gruntu, poniesie wyłącznie kupujący Uniwersytet, względnie Skarb Państwa bez żadnego regresu do Gminy.

IV. Do podpisania kontraktu upoważnia się obok p. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy pp. Radców miejskich inż. Adelmana Aleksandra i Dra Muczkowskiego Józefa, a w razie przeszkody któregokolwiek z nich pp. Radców miejskich Dra Kuźniara Wiktora lub Dra Merza Ludwika. (L. 2288/922 I a)

Wniosek Sekcji I. i Komisji gruntowej jednomyślnie uchwalono.

Imieniem Uniwersytetu Jagiellońskiego w gorących słowach podziękował za jednomyślną uchwałę oddania tychże gruntów rm. Prof. Dr Juljan Nowak.

Zamiana gruntów w Dz. IV. między gminą m. Krakowa a Skarbem państwa.

Imieniem Sekcji I. i Komisji gruntowej, st. radca Magtu Dr Reiner wnosi:

Rada miasta uchwali:

Odstąpić Skarbowi Państwa część parceli gm. lkat. 602/1 wchodzącej w skład ciała hipotecznego L. 397. Dz. IV. o obszarze około 59 m.² oznaczonej na planie sytuacyjnym Budownictwa m. B. z dnia 7 lutego 1923 r. kolorem zielonym i część parceli gm. lk. 746/4. wchodzącej w skład ciała hipotecznego L. 521. Dz. IV. o obszarze około 406 m.² oznaczonej na powyższym planie kolorem zielonym — czyli razem o obsarze około 129·3 sążni kw. w drodze zamiany za część parceli Skarbu Państwa lk. 610 wchodzącej w skład ciała hipotecznego L. 398. Dz. IV. o powierzchni około 600 m.² czyli około 166·7 sążni kw. oznaczonej na planie sytuacyjnym Bud. m. B. z dnia 7 lutego 1923 r. kolorem żółtym a to pod następującymi warunkami:

1) Wartość gruntów gminnych oznacza się na 80.000 Mkp. za jeden sążeń kw., zaś gruntów Skarbu Państwa na 40.000 Mkp. za jeden sążeń kw.

2) Różnicę cen powstałych z pomnożenia powierzchni obydwóch gruntów i ich oszacowanych wartości zapłaci Skarb Państwa.

3) Cena wpłacona oraz nabyty grunt mają stanowić dotację funduszu gruntowego.

4) Gmina zastrzega sobie do chwili zbycia gruntów nabytych od Skarbu Państwa dostęp przez parcelę odstąpioną w zamian Skarbowi Państwa.

5) Grunty odstępują sobie kontrahenci w stanie wolnym od długów i ciężarów.

6) Koszta kontraktu, intabulacji, stempli, pomiarów, planów, oraz należytość przenośną, ponoszą obie strony po połowie.

7) Do podpisania kontraktu obok p. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy, upoważnia pp. radców m. Dra Józefa Muczkowskiego i Dra Witolda Ostrowskiego, a w razie przeszkody u jednego z nich pp. radców m. Dra Wacława Damskiego i Dra Ludwika Merza. (L. 4514/922 I a)

Uchwalono.

Podwyższenie taryfy tramwajowej.

Imieniem Komisji tramwajowej wiceprez. m. inż. Józef Sare wnosi:

Rada miasta uchwali:
a) dla osób dorosłych . . . . Mk 300
b) „ urzędników państwowych, robotników i żołnierzy do sierżanta włącznie . . . . „ 150
c) dla dzieci do lat 10-ciu i młodzieży szkolnej . . . . „ 60
d) cena bloku, obejmującego 50 biletów „ 14500

Po godzinie 10-tej wieczór obowiązują ceny podwójne.

e) Cena karty miesięcznej . . . . . . Mk 30000

Od wszystkich biletów (z wyjątkiem pod c) wymienionych) tudzież od kart miesięcznych należy przy kupnie uiścić podatek gminny.

Posiadacze bloków, zakupionych przed 2 marca 1923 r. będą od tego dnia oddawali konduktorom po 2 bilety za każdą jazdę do godziny 9 wieczór, a po tej godzinie po 4 bilety.

Osoby, któreby z bloków swych w podany wyżej sposób korzystać nie chciały, mają się w myśl § 3 regulaminu jazdy zgłosić w terminie do dnia 10 marca 1923 r. w Dyrekcji Tramwaju, gdzie otrzymają zwrot ceny kupna za niezużyte do 2 marca b. r. bilety.

Rm. Dr Müller żąda przedłożenia planu inwestycyjnego tramwaju.

Rm. Łuczko jest zdania, żeby znieść opłaty za pakunki — natomiast zabronić transportowania tychże w wozach tramwajowych.

Rm. Holeksa prosi, by przy każdorazowem podwyższeniu taryfy tramwajowej, podwyższano automatycznie procentowo pobory pracowników tramwajowych.

W dyskusji zabierali głos rm. Jasiński, ks. Kasprzyk i Zawojski, który zgłosił następujący wniosek:

1) Ceny jazdy mają wynosić:

bilet zwykły	500	Mkp.
dla urzędników, robotników	200	„
dla dzieci	75	„
blok 50 biletów	21·750	„
karty miesięczne + podatek	45.000	„

Znosi się opłaty od pakunków, których przewozić nie wolno.

O ileby wniosek ten nie uzyskał większości należy uważać go jako upoważnienie dla Zarządu tramwaju z ważnością od 1 kwietnia br.

Szczegółowych wyjaśnień udzielił wiceprez. m. inż. Józef Sare.

W głosowaniu wniosek rm. Zawojskiego odrzucono.

Wniosek Komisji tramwajowej uchwalono.

Przeznaczenie gruntu pod pomnik bohaterów z pod Rokitny.

Imieniem Sekcji I. rm. inż. Adelmann wnosi:

Rada miasta uchwali:

Przeznaczyć pod budowę grobowca dla 16 bohaterów szarży pod Rokitną grunt na Cmentarzu m., wyznaczony przez Komisję w dniu 18 stycznia b. r. o powierzchni 37½ m.² z tą zmianą, że grobowiec będzie ustawiony w temsamem miejscu lecz równolegle do ul. Warszawskiej a nie prostopadle.

(LM. 64/23 I. a)

Wniosek jednomyślnie wśród oklasków uchwalono.

Podwyższenie opłat od wina, miodu i piwa.

Imieniem Komisji administracyjnej, Naczelnik Adm. akc. st. radca Mgtu Dr M. Zawadzki wnosi:

Rada miasta uchwali:

Obecnie pobierane na podstawie § 1 ustawy z dnia 15-go kwietnia 1910 r. Nro 122. Dz. u. k. i uchwały Rady miasta z 15 października 1921 r. zatwierdzonej przez Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem skarbu rozporządzeniem z dnia 25 listopada 1921 r. N. S. M. 3616 odnośnie do wina i moszczu, zaś przez Tymczasowy Wydział Samorządowy reskryptem z dnia 15 listopada 1921 r. L. W. 33619/I. odnośnie do miodu opłaty pod wyższa się, a mianowicie:

I. a) od wina

1) beczkowego . . . z 50 na . . . . . 500 Mk.
2) flaszkowego . . . . „ 100 „ . . . . . 800 „
3) musującego:
krajowego . . . . „ 300 „ . . . . . 2000 „
zagranicznego . . „ 500 „ . . . . . 4000 „
4) moszczu winnego . „ 25 „ . . . . . 300 „
5) „ owocowego „ 20 „ . . . . . 200 „

od litra;

b) od miodu do picia:

1) przy wprowadzeniu . . z 15 na . . . . . 200 „

od litra;

2) przy produkcji . . . „ 20 „ . . . . . 250 „
od 1 kg. miodu względnie cukru użytego do produkcji;

c) od piwa:

1) jakiegokolwiek gatunku z wyjątkiem porteru i piwa angielskiego z 20 na . . . 40 „
2) porteru i piwa angielskiego z 50 na . . 100 „

II. Poleca się Magistratowi, względnie Administracji akcyzy, by się postarała o ustawowo wymagane zatwierdzenie tych opłat.

Rm. Liebling wnosi: aby od wina beczkowego podnieść opłatę z 500 mkp. na 1000 mkp., zaś od flaszkowego z 800 na 1500 mkp. od 1 litra.

Rm. Kluczka proponuje aby od wina musującego krajowego, pobierać zamiast 2000 mkp. kwotę 5000 mkp., zaś od zagranicznego zamiast 4000 kwotę 10.000 mk. od 1 litra.

Wnioski Komisji administracyjnej z poprawkami rm. Lieblinga i Kluczki uchwalono.

Kredyt wekslowy dla krakowskiej Kasy targowej.

Imieniem Komisji administracyjnej st. radca Mgtu Dr Zawadzki wnosi:

Rada miasta uchwali:

Celem ułatwienia Bankowi Małopolskiemu i Kasie Oszczędności miasta Krakowa prowadzenia Kasy targowej na Miejskiej centralnej targowicy na bydło w Krakowie wnieść pismo do Polskiej Krajowej Kasy

Pożyczkowej o udzielenie Bankowi Małopolskiemu za żyrem Gminy m. Krakowa specjalnego ree-kontu dla kredytów wekslowych Krakowskiej Kasy targowej do wysokości 200 miljonów marek.

Wniosek Komisji administracyjnej uchwalono.

Nabycie gruntu na cele cmentarza miejskiego w Dz. XVIII

Imieniem Sekcji I. i Komisji gruntowej, wicepr. m. Dr. Piotr Wielgus wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) Nabyć na rzecz funduszu gruntowego na cele cmentarne od p. Marji Sierakowskiej parcele gruntowe lk. 18, 21, 23 i parcele budowlane lkat. 19 i 20 wchodzące w skład ciała hipotecznego L. 19 Dz. XVIII Warszawskie — wszystkie parcele o łącznej powierzchni 6201 sążni kw. czyli 3 morgi 1401 sążni kw. a mianowicie grunt przytykający do ulicy Rakowickiej frontem 146 m. długim o głębokości 40 m. o powierzchni 1600 sążni kw. za cenę po 30.000 Mkp. za 1 sążeń kw., budynek murowany o powierzchni zabudowanej około 150 m² za cenę 17,500.000 Mkp. i grunt tylny o powierzchni 4601 sążni kw. za cenę 11.300 Mkp. za 1 sążeń kw. czyli za całą realność oznaczoną na planie sporządzonym przez inż. Wiktora Skołyszewskiego z dnia 2 stycznia 1923 kolorem czerwonym za łączną sumę 117,500.000 Mkp. (wyraźnie sto siedmnaście miljonów pięćset tysięcy marek.

2) Znajdujące się na powyższych parcelach baraki drewniane postawione przez władze wojskowe mają być przez sprzedającą usunięte do sześciu miesięcy od dnia podpisania kontraktu.

3) Wobec dotychczasowego dzierżawcy budynku murowanego (karczmy) Gmina przejmuje prawa i obowiązki z kontraktu dzierżawy wynikające.

4) Łączna cena kupna w kwocie 117,500.000 Mkp. będzie wypłacona przy podpisaniu kontraktu z funduszu gruntowego.

5) Koszta kontraktu, stempli, intabulacji, mapek i pomiarów, należytość przenośną oraz 4% należytość gminną — poniesie Gmina m. Krakowa.

5) Do podpisania kontraktu obok P. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy, upoważnia się PP. Rm. Dra Józefa Muczkowskiego i Dra Witolda Ostrowskiego a w razie przeszkody jednego z nich Dra Wacława Damskiego i Dra Ludwika Merza. — (L. 174/923 I. a)

Uchwalono.

Konserwacja dróg przez które biegnie kolej elektryczna.

Imieniem Komisji drogowo-kanałowej, st. radca budownictwa m. Kłeczek wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) Zmienia się punkt 4 uchwały Rady miasta z dnia 4 XI. 1919 do L. 263/19/Bb. normującej stosunek „Krakowskiej Spółki tramwajowej — kolej elektryczna“ — do funduszów drogowych w sprawie konserwacji ulic, w których istnieją jeszcze stare linje tramwajowe wązkotorowe i mimo brzmienia kontraktu z roku 1900 nakłada się na Krakowską Spółkę tramwajową obowiązek do ponoszenia rzeczywistych kosztów przy konserwacji ulic, w których istnieją stare linje wązkotorowe w stosunku do szerokości 40 cm po obu stronach każdej szyny i z tem, że oprócz tego datku do kosztów konserwacji ulic ma Spółka tramwajowa za wszelkie anormalne roboty nawierzchniowe przy szynach zwracać funduszowi drogowemu poniesione rzeczywiste koszta.

2) Uchwała ta wchodzi w życie na rok budżetowy 1922. (L. 790/922 Bb.).

Uchwalono.

Odstąpienie skrawka gruntu Spółce „Gródek“.

Imieniem Sekcji I. i Komisji plantacyjnej st. radca Mgtu Dr. Reiner wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) Odstąpić Spółce „Gródek“ skrawek gruntu miejskiego pod ryzalit z parceli gm. lkat. 698 (planty) o powierzchni 6·07 m. kw. czyli 1·69 sążni kw. za wynagrodzeniem po 500.000 za 1 sążeń kw.

2) Wynagrodzenie to zapłaci Spółka do dni 8, licząc od dnia zawiadomienia o uchwale Rady miasta zezwalającej na odstąpienie powyższego skrawka gruntu.

3) Koszta przeprowadzenia przez ewidencję katastru tej regulacji granicy plant koszta mapek i pomiarów, wogóle wszelkie koszta z tą sprawą połączone, poniesie Spółka.

Do podpisania oświadczenia Gminy w ten sposób obok P. Prezydenta względnie jego zastępcy, upoważnia się PP. Rm. Dra Wacława Damskiego i Józefa Mitasińskiego a w razie przeszkody jednego z nich P. Rm. Dr. Ludwika Merza. (L. 1617/922 I. a).

Rm. ks. Kasprzyk wnosi, aby cenę wynagrodzenia podnieść do kwoty 2,000 000 Mkp.

Wniosek Sekcji I i Komisji plantac. z poprawką rm. ks. Kasprzyka uchwalono

Sprawa budowy domu „Gródek“.

Imieniem Sekcji I i Komisji plantacyjnej rm. inż. Drobniak wnosi:

Rada miasta uchwali:

Zmienia się ustęp 1 uchwały Rady miasta z dnia 30 grudnia 1921 w ten sposób, że ustęp ten ma brzmieć jak następuje:

Zgodzić się imieniem Gminy miasta Krakowa, jako właścicielki plant, na budowę domu na parceli lsp. 448 Dz. I. narożnej ul Mikołajskiej, ul św. Tomasza i plant ponad wysokość poprzedniego budynku, a nie wyżej, jak do 23·74 m. wedle planów przedłożonych przez „Gródek“ S. A. z dnia 28 listopada 1922 r. (L. 5016/922 I a.).

W dyskusji zabierali głos rm. ks. Kasprzyk, Łapiński, Muczkowski i Romanowski, który wnosi, aby nad sprawą tą przejść do porządku dziennego.

Wniosek rm. Romanowskiego odrzucono.

Wniosek Sekcji I. i Komisji plantac. uchwalono.

Otwarcie linji regulacyjnej przedłużenia ulicy Lubelskiej w Dz. XVII.

Imieniem Sekcji I st. radca Mgtu Dr. Reiner wnosi:

Rada miasta uchwali:

Nawiązując do uchwały Rady miasta z dnia 20 XII. 1911 L. 130764/911 B. b. zatwierdzającej otwarcie z urzędu i linje regulacyjne przedłużenia ulicy św. Ducha obecnie Lubelskiej. w Dz. XVII, zatwierdza się:

1) Linję regulacyiną narożnika ul. Lubelskiej i Wrocławskiej według planu Budownictwa miejsk. Oddz. B z dnia 29 XI. 1922 i linji czerwonej oznaczonej głoskami k — l.

2) Uporządkowanie przedłużenia ul. Lubelskiej na gruntach pofortyfikacyjnych z tem, że w myśl uchwały Rady miasta z dnia 20 XII. 1911 do L. 130764/911 B. b. Skarb wojskowy poniesie połowę kosztów urządzenia tej ulicy w myśl § 16 a noweli do ust. bud. Nr. 89.

3) Zatwierdza się w myśl § 16 d. i § 16 g otwarcie dalszego ciągu bocznego przedłużenia ulicy Długiej aż do zbiegu ulicy Cieszyńskiej i Wrocławskiej, z tem, że Skarb wojąkowy odstąpi bezpłatnie Gminie grunt pod ulicę odcięty powyższemi linjami regulacyjnemi oraz poniesie całkowite koszta wykonania kanału i drogi jezdnej z krawężnikami.

4) Zatwierdza się linje regulacyjne otwartej ulicy ad 3) oznaczone na planie Budownictwa miejskiego Oddz. B. z dnia 29 XI. 1922, kolorem czerwonym i głoskami g — a — b — c — d od strony południowej, zaś głoskami e — f — i — j od strony północnej.

5) Zatwierdza się linję regulacyjną z południowej strony ul. Wrocławskiej na długości między wylotem ul Cieszyńskiej a ul. Prądnicką według linji oznaczonej na powyższym planie kolorem czerwonym i głoskami j — k w odstępie 18 m. od muru szpitala wojskowego, z tem, ze w myśl § 16 g. grunta przypadłe pod rozszerzenie ulicy Wrocławskiej Skarb wojskowy grunta potrzebne odda Gminie bezpłatnie.

Uchwalono.

Unormowanie godzin otwierania i zamykania sklepów etc.

Imieniem Sekcji I iIII wiceprezydent m. Dr. P. Wielgus wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie art. 1. ustawy z dnia 28/12 1919 Dz. u. Rz. P. Nr. 2 z r. 1920 o czasie pracy w przemyśle i handlu oraz na podstawie § 12 rozporządzenia Ministerstwa pracy i opieki społecznej z dnia 1/4 1922 Dz. u. Rz. P. Nr. 27, Rada miasta Krakowa po wysłuchaniu stron interesowanych, postanawia co następuje:

W dnie powszednie mają być otwarte:

a) sklepy z drobną sprzedażą artykułów spożywczych, w których sprzedaje się mleko i pieczywo, sklepy rzeźnicze, w których wyrębuje się mięso celem sprzedaży detailicznej oraz sklepy masarskie od godziny 7 rano do 1 w południe i od 3 do 7 popołudniu.

b) sklepy rzeźnicze, w których wyrębuje się mięso koszerne — od godziny 7 do 1 z południa i od 3 do 7 popołudniu a w sobotę od 5 do 8 popołudniu.

c) Wszystkie inne sklepy i zakłady handlowe w porze zimowej t. j. od 1 października do 1 kwietnia od godziny 9 rano do 1 z południa i od 3 do 7 popołudniu, zaś w porze letniej t. j. od 1 kwietnia do 1 października od godziny 8 rano do 1 z południa i od 3 do 6 popołudnia. Sklepy te mogą być otwarte także w porze obiadowej.

d) Sklepy żydowskie spożywcze, i mieszane z artykułami spożywczemi, położone w Dz. VII, VIII i XXII, o tle są w sobotę zamknięte, mogą być w sobotę otwarte od godziny 5 do 8 popołudniu.

c) Sklepy, kioski i budki, w których sprzedaje się wyłącznie do spożycia na miejscu wodę sodową, wody mineralne, napoje chłodzące, słodycze i owoce, w czasie od 1 października do 1 kwietnia od godz. 9 rano do 1 z południa i od godziny 3 do 9 popołudniu. w czasie zaś od 1 kwietnia do 1 października tak jak jadłodajnie.

f) Fryzjernie — od godziny 8 rano do 1 z południa i od 3 do 8 popołudniu.

Handle korzenne i kolonialne połączone z bufetem (handle śniadankowe) i restauracją winny się stosować ściśle do ustalonych pod c) godzin otwierania i zamykania sklepów.

Praca pomocników handlowych w powyższych zakładach nie może trwać dłużej jak 8 godzin dziennie. (L. 14246/922 III a.).

Rm. Holeksa wnosi, aby punkt „d" wniosków skreślić.

Wniosek rm. Holeksy odrzucono.

Wniosek Sekcji I i III uchwalono.

Taryfa opłat za używania wody.

Imieniem Komisji wodociągowej, Dyrektor Zarządu wodociągu m. inż. Jaszczurowski wnosi:

Rada miasta uchwali:

A) Za używanie wody i świadczenia wodociągowe obowiązuje następująca

Taryfa:

I. Opłaty za wodę pobieraną bez wodomierza:

1) Od sztuki konia 36.000 Mkp. rocznie.

2) Od powozu lub wózka 24.000 Mkp. rocznie.

3) Ogródki do 100 m² powierzchni są wolne od opłaty, Ogrody większe płacą za każde 100 m² nadwyżki po 20.000 Mkp. rocznie. Powierzchnia większa niż 25 m², nie dochodząca jednak do 100 m² liczoną będzie za całe 100 m².

4) Od metra kwadratowego zabudowanej wewnętrznej powierzchni oranżerji po 2000 Mkp. rocznie.

II. Opłaty za wodę pobieraną zapomocą wodomierzy:

1) Za wodę na potrzeby domowe w budynkach opłacających podatek gminny wodociągowy, przekraczający maksymalną ilość 50 litrów na głowę mieszkańca i dobę, za każdy m³ nadwyżki 300 Mkp.

2) Za wodę na potrzeby domowe w budynkach, do których się § 6 ustawy krajowej z dnia 12 sierpnia 1899 roku Nr. 94 Dz. ust. i rozp. kraj. nie stosuje (nie opłacających podatku wodociągowego) za każdy m^3 zużytej wody po 600 Mkp.

3) Za wodę na cele przemysłowe, określone w § 6 przepisów wykonawczych, za m^3 po 400 Mkp., na cele przemysłu spożywczego 600 Mkp.

4) Za 1 m^3 wody, użytej do budowy po 500 Mkp.

5) Za 1 m^3 wody, użytej do skrapiania ogrodów, oranżerji po 400 Mkp.

6) Za 1 m^3 wody do prywatnych wodotrysków po 1000 Mkp.

III. Opłaty za nadobowiązkowe połączenia domowe, tudzież za nadobowiązkowe próby i rewizje wewnętrznych instalacji:

1) Za nadobowiązkowe połączenia, otworzenia, lub zamknięcia głównego miejskiego kurka przed realnością, za próby i rewizje wewnętrznej instalacji, pobierane będą opłaty w wysokości własnych kosztów z 200% dodatkiem na koszta administracyjne.

2) Za używanie miejskiego wodomierza, ustawionego w realnościach do których odnosi się § 6 ustawy wodociągowej z dnia 12 sierpnia 1899 r. Nr. 94 Dz. ust. i rozp. kraj. nie stosuje, w zakładach przemysłowych, wodotryskach prywatnych itp. pobierać się będzie czynsz roczny w ratach kwartalnych z góry w miarę średnicy wodomierza, a to:

za wodom.	o średn.	w świetle	do	13 mm	10.000	Mkp.
„	„	„	„	„ 15 „	12.000	„
„	„	„	„	„ 20 „	16.000	„
„	„	„	„	„ 25 „	20 000	„
„	„	„	„	„ 30 „	24.000	„
„	„	„	„	„ 40 „	30.000	„
„	„	„	„	„ 50 „	44.000	„
„	„	„	„	„ 60 „	50.000	„
„	„	„	„	„ 80 „	70.000	„
„	„	„	„	„ 100 „	80.000	„

3) Koszta wstawienia wodomierza i potrzebnych do niego zabezpieczeń liczone będą według rzeczywistych wydatków.

B) Stawki powyższej taryfy obowiązują od 1. stycznia 1923 r.

C) Radzie miasta przysługuje prawo zniżać stawki powyższej taryfy.

D) Na pokrycie kosztów dostarczania wody uiścić mają konsumenci zaliczki w wysokości jednorazowego przeciętnego wymiaru należytości w roku za jeden okres wymiarowy.

W celu ułatwienia właścicielom realności rozliczanie opłat na poszczególnych lokatorów, będzie Zarząd wodociągu miejskiego wydawać właścicielom na ich żądanie, za zwrotem własnych kosztów Zarządu, przed upływem kwartału, względnie roku, tym zasowe zestawienia taryfowe należytości za wodę, względnie świadczenia.

Rm. Dr. Mussil zgłasza wniosek:

Na pokrycie kosztów dostarczania uiścić mają konsumenci wody przemysłowej i na cele zbytkowe na opłacenie podatku wodociągowego uiścić mają konsumenci zaliczki w wysokości jednorazowego przeciętnego wymiaru należytości w roku za pierwszy okres wymiarowy.

Wniosek rm. Musila uchwalono.

Wniosek Komisji wodociąg. uchwalono.

Sprzedaż parceli gminnej pp. Brzozowskim w Dz. IV.

Imieniem Sekcji I st. radca Mgtu Dr. Reiner wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) Sprzedać pp. Tadeuszowi i Władysławowi Brzozowskim część parceli gminnej lk. 602/1 oznaczonej na planie Bud. B. z 23 października 1922 r. kolorem niebieskim o powierzchni około 150 m^2 czyli około 41 sążni kw., wchodzącej w skład realności lwh. 397 Dz. IV. w stanie wolnym od długów i ciężarów za cenę kupna po 60.000 Mkp. za jeden sążeń kw.

2) Całą cenę kupna zapłacą kupujący do dni 8 licząc od dnia zawiadomienia ich o uchwale Rady m. zezwalającej na sprzedaż tego gruntu.

3) Nabywcy zobowiążą się postawić nowy parkan od strony ulicy Krupniczej do roku, licząc od dnia podpisania kontraktu.

4) Koszta kontraktu, stempli, intabulacji oraz należytości przenośnej, poniosą w całości kupujący.

5) Cena wpływa do funduszu gruntów pofortecznych.

6) Do podpisania kontraktu obok P. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy, upoważnia się pp. rm. inż. Leonarda Nitscha i inż. Aleks. Adelmana, a w razie przeszkody jednego z nich pp. rm. Dra Ludwika Merza i Józefa Mitasińskiego. (L. 1161/22 I a.)

Uchwalono.

Ustanowienie stopy podatku od nieruchomości na r. 1923.

Imieniem Sekcji II. st. radca Mgtu Dr. Wydro wnosi:

Rada miasta uchwali:

Ustanawia się stopę podatku od nieruchomości na rok 1923 w wysokości 30% podatkowego dochodu netto od nieruchomości.

Uchwalono.

Na wniosek rm. Dr. Langa następujące sprawy uchwaliła Rada m. **„en bloc“**.

I. Zaprotokołowanie w rejestrze handlowym „Miejskich Zakładów Ceramicznych“.

Wniosek Komisji ceramicznej:

Rada miasta uchwali:

Rada miasta upoważnia Prezydjum miasta do poczynienia potrzebnych kroków celem zaprotokołowania w rejestrze handlowym Sądu okręgowego jako handlowego w Krakowie, firmy:

„Miejskie Zakłady Ceramiczne w Krakowie“.

Firmę podpisywać będą: Prezydent miasta Jan Kanty Federowicz, wiceprezydenci: Dr. Emil Bobrowski, inż. Józef Sare, inż. Karol Rolle, Dr. Piotr Wielgus oraz dyrektor M. Z. cer. inż. Ignacy Mena sché kolektywnie w ten sposób, że pod wyciśniętą pieczęcią lub wypisaną słowami firmą: Miejskie Za-

kłady Ceramiczne w Krakowie, położy swój podpis firmowy: 1) Dyrektor inż. Ignacy Menasché, z 2) Janem Kantym Federowiczem, lub z 3) Drem Emilem Bobrowskim, lub z 4) inż. Karolem Rollem, lub z 5) inż. Józefem Sarem, lub z 6) Drem Piotrem Wielgusem. W razie przeszkody w urzędowaniu dyrektora inż. Ignacego Menaschégo podpisywać może firmę st. radca Bud. m. inż. Andrzej Kłeczek kolektywnie z jednym z członków Prezydjum miasta Krakowa.

Zwyczajną korespondencję kupiecką podpisuje Dyrektor M. Z. Cer. inż. Ignacy Menasché bez kontrasygnatury.

II. Sprzedaż gruntu p. J. Nowakowi w Borku Fałęckim.

Wniosek Sekcji ekonomicznej:

Rada miasta uchwali:

1) Sprzedać p. **Janowi Nowakowi** parcelę gmin. lkat. 872/6 o powierzchni 30 m² czyli 8·34 sążni² wchodzącego w skład ciała hipotecznego lwh. 657 Borek Fałęcki oznaczoną na planie sytuacyjnym Budownictwa m. z dnia 21 grudnia 1922 kolorem czerwonym — w stanie wolnym od długów i ciężarów za cenę kupna po 4000 Mkp. za jeden sążeń kw.

2) Całą cenę kupna zapłaci nabywca do 8 dni licząc od zawiadomienia go o uchwale Rady m. zezwalającej na sprzedaż tego skrawka gruntu.

3) Koszta kontraktu, stempli, intabulacji oraz należytość przenośną poniesie kupujący.

4) Do podpisania kontraktu obok P. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy, upoważnia się PP. rm. Piotra Czubryta i Karola Breuera, a w razie przeszkody u jednego z nich pp. rm. Dra Wacława Damskiego i Józefa Mitasińskiego. (L. 4562/22 I a.).

III. Sprzedaż parceli gminnej w Dz. Dębniki.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

Sprzedać 1) **Władysławowi Pędziwiatrowi** i 2) **Hermanowi Wasserlaufowi** część parceli gminnej lk. 121/28 wchodzącej w skład ciała hipotecznego L. 1. Dz. XI. Dębniki.

ad 1) o powierzchni 10 m² czyli 2·8 sążni kw. oznaczonej na planie sytuacyjnym Budownictwa m. B. z dnia 6 lutego 1914 kolorem fioletowym,

ad 2) o powierzchni 29 m² czyli 8·10 sążni kw. oznaczonej na planie sytuacyjnym Budownictwa m. B. z dnia 6 lutego 1914 kolorem różowym i żółtym,

ad 1—2) w stanie wolnym od długów i ciężarów za cenę kupna po 2.800 Mkp za 1 jeden sążeń².

2) Całą cenę kupna zapłacą nabywcy do 8 dni, licząc od zawiadomienia ich o uchwale Rady m. zezwalającej na sprzedaż powyższego gruntu.

3) Koszta kontraktu, stempli, intabulacji oraz należytość od przeniesienia własności poniosą kupujący.

4) Do podpisania kontraktu obok P. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy upoważnia się pp. rm. Piotra Czubryta i inż. Wacława Krzepowskiego, a w razie przeszkody u jednego z nich pp. rm. Dra Wacł. Damskiego i Józefa Mitasińskiego. (L.106/23 I a.).

IV. Sprzedaż parceli gminnej w Dz. XXII.

Wniosek Sekcji I i Komisji podgórskiej.

Rada miasta uchwali:

Sprzedać **Władysławowi Dubielowi** część parceli gm. lk. 1074/1 w Dz. XXII lwh 1 oznaczonej na planie sytuacyjnym Budownictwa m. B z dnia 13 kwietnia 1921 nową lkat. 1074/7 o powierzchni około 220 m² czyli około 61 sążni kw w stanie wolnym od długów i ciężarów za cenę kupna po 4000 Mkp. za 1 sążeń kw. pod następującemi warunkami:

1) Nabywca ma rozpocząć budowę domu na nabytym gruncie w przeciągu 2 lat od dnia podpisania kontraktu, w przeciwnym razie Gminie m. Krakowa przysługiwać będzie prawo odkupu parceli za kwotę zapłaconą przez nabywcę tytułem ceny kupna bez policzenia procentów.

To prawo odkupu będzie hipotecznie zabezpieczone.

2) Nabywcy nie wolno pozbywać całej uzupełnionej przez grunt gminny parceli wraz z mającym się wybudować domem, aktem między żyjącymi aż do chwili uzyskania konsensu na zamieszkanie.

3) Konfiguracja parceli lk. 1069/4 będącej własnością Władysława i Marji Dubielów ma być o tyle zmienioną, że jej południowa granica ma biegnąć po linji czerwono kreskowanej, oznaczonej na planie Budownictwa m. z dnia 13 kwietnia 1921 literami A—B. Odnośny akt prawny wykazujący, że warunek ten został wypełniony, ma być przedłożony Magistratowi przed podpisaniem kontraktu.

4) Kupujący ma cofnąć się ze swoją budową od granicy parceli gminnej lk 1709 stanowiącej ulicę Czyżówki tyle, ile mu Magistrat w konsensie na budowę wskaże.

5) Głębokość podwórza ma wynosić od nowej granicy gruntu miejskiego najmniej 12 metrów.

6) Całą cenę kupna zapłaci kupujący do dni 8, licząc od dnia zawiadomienia o uchwale Rady m. zezwalającej na sprzedaż gruntu. Gdyby cena nie została w tym terminie zapłacona — Gmina odstąpi od sprzedaży gruntu.

7) Koszta kontraktu, stempli, intabulacji oraz należytość przenośną, poniesie strona kupująca.

8) Do podpisania kontraktu obok p. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy, upoważnia się pp. Rm. Józefa Mitasińskiego i Dra Wacława Damskiego a w razie przeszkody jednego z nich pp. Rm. Ignacego Ehrenpreisa i Jana Kęska. (L. 4912/22 I a.).

V. Sprzedaż parceli gminnej w Dz. XXII.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

Sprzedać p. **Franciszce Tobolowej** część parceli gm. lk. 1074/1 lwh. 1 Dz. XXII oznaczonej na planie sytuacyjnym Budownictwa m B. z dnia 13 kwietnia 1921 nową liczbą kat. 1074/3 o powierzchni około 156 m² czyli około 46 sążni kw. w stanie wolnym od długów i ciężarów za cenę kupna po 40.000 Mkp. za 1 sążeń kw. pod następującemi warunkami:

1) Nabywczyni ma rozpocząć budowę domu na nabytym gruncie w przeciągu 2 lat od dnia podpisania kontraktu, w przeciwnym razie Gminie miasta

Krakowa przysługuje prawo odkupu parceli za kwotę zapłaconą przez nabywcę tytułem ceny kupna bez policzenia procentów.

To prawo odkupu będzie hipotecznie zabezpieczone.

2) Nabywczyni nie wolno pozbywać całej uzupełnionej przez grunt granicy parceli wraz z mającym się wybudować domem aktem między żyjącymi aż do chwili uzyskania konsensu na zamieszkanie.

3) Kupująca ma cofnąć się ze swoją budową od granicy parceli gminnej lk. 1709 stanowiącej ulicę Czyżówkę tyle, ile jej Magistrat w konsensie na budowę wskaże.

4) Głębokosć podwórza ma wynosić od nowej granicy gruntu miejskiego najmniej 12 metrów.

5) Całą cenę kupna zapłaci kupująca do dni 8-miu, licząc od dnia zawiadomienia o uchwale Rady miasta zezwalającej na sprzedaż gruntu. Gdyby cena nie została w tym terminie zapłacona, Gmina odstąpi od sprzedaży gruntu.

6) Koszta kontraktu, stempli, intabulacji oraz należytość przenośną poniesie strona kupująca.

7) Do podpisania kontraktu obok p. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy upoważnia się pp. Rm. Józefa Mitasińskiego i Dra Wacława Damskiego, a w razie przeszkody jednego z nich pp. Rm. Ignacego Ehrenpreisa i Jana Kęska. (L. 4912/923 I a.).

VI. Sprzedaż parceli gminnej w Dz. XXII.

Wniosek Sekcji I i Komisji podgórskiej.

Rada miasta uchwali:

Sprzedać p. **Franciszkowi Maroszkowi** część parceli gm. lk. 1074/1 lwh. 1 Dz. XXII oznaczonej na planie sytuacyjnym Budownictwa m. B. z dnia 13 kwietnia 1921 nową liczbą katastralną 1074/6 o powierzchni około 306 m^2 czyli około 85 sążni kw. w stanie wolnym od długów i ciężarów za cenę kupna po 2100 Mkp. za 1 sążeń kw. pod następującymi warunkami:

1) Nabywca obowiązany będzie rozpocząć budowę domu na nabytym gruncie w przeciągu 2 lat od dnia podpisania kontraktu, w przeciwnym razie Gminie miasta Krakowa przysługiwać będzie prawo odkupu parceli za kwotę zapłaconą przez nabywcę tytułem ceny kupna bez policzenia procentów, przyczem wszystkie koszta przeniesienia jakoteż i ewentualne inne koszta poniesie nabywca.

To prawo odkupu ma być hipotecznie zabezpieczone.

2) W kontrakcie kupna-sprzedaży ma być umieszczony zakaz pozbycia całej uzupełnionej przez grunt gminny parceli wraz z mającym się wybudować domem przez nabywcę, aktem między żyjącymi na rzecz osoby trzeciej aż do chwili uzyskania konsensu na zamieszkanie.

3) Konfiguracja parceli lkat. 1059/3 będącej własnością Maroszka ma być o tyle zmieniona, że jej północna granica ma biegnąć po linji czerwono kreskowanej, oznaczonej na planie Budownictwa m. z dnia 13 kwietnia 1921 literami A—B. Odnośny akt prawny wykazujący, że warunek ten został wypełniony, ma być przedłożony Magistratowi przed podpisaniem kontraktu.

4) Kupujący ma cofnąć się ze swoją budową od granicy parceli gm. lkat. 1009 stanowiącej ulicę Czyżówkę o tyle, ile mu Magistrat w konsensie na budowę wskaże.

5) Głębokość podwórza ma wynosić od nowej granicy gruntu miejskiego najmniej 12 m.

6) Całą cenę kupna zapłaci kupujący do 8-miu dni, licząc od dnia zawiadomienia o uchwale Rady miasta zezwalającej na sprzedaż gruntu.

7) Koszta kontraktu, stempli, intabulacji, oraz należytość przenośną poniesie strona kupująca.

8) Do podpisania kontraktu obok p. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy, upoważnia się pp. Rm. Józefa Mitasińskiego i Dra Wacława Damskiego, a w razie przeszkody u jednego z nich pp. Rm. Ignacego Ehrenpreisa i Jana Kęska. (L. 4912/922 I a.).

VIII. Sprzedaż parceli gminnej p. Piotrowi Kiełkowskiemu w Dz. XXII.

Wnioski Sekcji I. i Komisji podgórskiej.

Rada miasta uchwali:

W wykonaniu uchwały Rady miasta Podgórza z dnia 17 marca 1914 r. zaakceptowanej oświadczeniem Prezydjum m. Krakowa z dnia 4 maja 1914 r. i zatwierdzonej reskryptem Wydziału powiatowego w Wieliczce z dnia 27 czerwca 1914 L. 4136/14 — sprzedać Piotrowi **Kiełkowskiemu** parcelę gminną lk. 1087/5 przy ulicy Krzemionki, objętą wykazem hipotecznym L. 1. Dz. XXII. Podgórze, o powierzchni 73·50 sążni^2 po cenie zamiast po 6 koron po 2.000 Mkp. za jeden sążeń^2 pod następującymi warunkami:

1) Całą cenę kupna zapłaci nabywca do dni 8, licząc od dnia zawiadomienia o uchwale Rady m. zezwalającej na sprzedaż tego gruntu.

2) Gmina m. Krakowa nie przyjmuje na siebie żadnych zobowiązań co do wykonania ulicy, ani też co do udzielenia konsensu na zabudowanie parceli, mimo to w żadnym razie kupującemu nie wolno pozbywać tej parceli aktem między żyjącymi tak długo, dopóki parcela ta łącznie z nabytą już od Gminy parcelą lk. 1087/15 nie zostanie zabudowaną.

II. Celem sprostowania pomyłki zaszłej w oznaczeniu parceli oznaczonej poprzednio lkat. 719/43 a w rzeczywistości oznaczonej lkat. 1087/15 o powierzchni 84 sążni^2 sprzedanej na zasadzie uchwały Rady m. w Podgórzu z dnia 23 marca 1911 L. 3521, zatwierdzonej reskryptem Wydziału pow. w Wieliczce do L. 7466/11, a następnie uzupełnionej uchwałą Rady miejskiej w Podgórzu z dnia 28 marca 1912 r. L. 6135/12, zatwierdzonej reskryptem Wydziału pow. w Wieliczce do L. 36014/12 kontraktem kupna—sprzedaży z daty Podgórze, dnia 10 maja 1913 roku Piotrowi Kiełkowskiemu, upoważnia się Pana Prezydenta miasta oraz PP. Radców miejskich Karola Łuczkę i Karola Breyera a w razie przeszkody u któregokolwiek z nich, PP. Radców miejskich Władysława Zawojskiego do zeznania i podpisania dodatkowej deklaracji z dolnej, do intabulacji której by pomyłka ta usuniętą i sprostowaną została.

Koszta kontraktu ad I, deklaracji ad II, stempli intabulacji oraz należytość od przeniesienia własności tudzież koszta pomiaru i mapek, poniesie strona kupująca.

Do podpisania kontraktu ad I, upoważnia się obok Pana Prezydenta miasta względnie jego zastępcy PP. Radców miejskich Karola Łuczkę i Karola Breuera, a w razie przeszkody u którego z nich, Radcę miejsk. Władysława Zawojskiego. (L. 677/922 I a).

IX. Nabycie części parceli pod regulecję ulicy Wiślisko i Maserskiej od Berischa i Sary Weinbergów w Dz. XIX.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

I. Zatwierdzić plan parcelacyjny parceli gruntowej lkat. 428/1 lwh. 33 Dz. XIX., pod następującymi zastrzeżeniami:

1) Wnoszący prośbę p. Berisch i Sara Weinbergowie, właść. realn. lwh. 33 Dz. XIX., odstąpią Gminie m. Krakowa po myśli § 16 g noweli do ust. budowl. m. Krakowa z 28 marca 1910 r. Nr. 89 Dz. u. kr. bezpłatnie i w stanie wolnym od wszelkich długów i ciężarów hipotecznych grunt potrzebny z parceli lk. 428/1 pod uregulowanie ulic Masarskiej i Wiślisko, do ustalonej przez Radę miasta z dnia 18 lipca 1912 r. (L. 98819/11 B. b.) resp. z dnia 9 listodada 1911 (L. 4513/12 B. b.) linji regulacyjnych z tem, że wartość odstąpionego gruntu oszacowana przez magistrat zostanie strąconą z kosztów przyszłego urządzenia powyższych ulic, przypadających na nich po myśli § 16 g powyż wspomnianej noweli.

2) Na parceli projektowanej oznaczonej na przedłożonym planie Nr. 1, zostanie hipotecznie zastrzeżona niezabudowalność 5-metrowego pasa gruntu wzdłuż granicy parceli 419/6.

3) Warunki ad 1) i 2) mają być spełnionemi przed wydaniem orzeczenia.

II. 1) Nabyć pod regulację ulicy Wiślisko i Masarskiej od Berischa i Sary **Weinbergów** z realności lwh. 33 Dz. XIX. Grzegórzki, część parceli lk. 428/1 o powierzchni około 359·1 sążni^2 pod następującymi warunkami:

1) Właściciele odstąpić się mającego gruntu oddadzą tenże Gminie m. Krakowa bezpłatnie w stanie wolnym od długów i ciężarów.

2) Dotychczasowi właściciele poniosą przypadające na nich koszta urządzenia ulicy Wiślisko i Masarskiej, w myśl ustaw budowlanych z tem, że do kosztów urządzenia tych ulic będzie wliczona wartość powyższego gruntu.

3) Od kosztów urządzenia tych ulic przypadających na nich i ich prawonabywców po myśli § 16 g noweli, potrąci Gmina m. Krakowa właścicielom realności lwh. 33 Dz. XIX. wartość odstąpionego pod te ulice gruntu, którą oznaczy Magistrat w chwili przystąpienia do robót regulacyjnych tych ulic.

4) Koszta kontraktu, stempli, intabulacji, ponoszą strony po połowie, a ewentualną należytość od przeniesienia własności Gmina m. Krakowa.

5) Do podpisania kontraktu obok P. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy, upoważnia się PP. Rm. Jana Godzickiego i Józefa Mitasińskiego a w razie przeszkody u jednego z nich PP. Rm. Dra Wacława Damskiego i Dra Ludwika Merza. (L. 658/23 I a).

X. Nabycie parceli pod regulację ulicy Rzeźniczej i Masarskiej w Dz. XIX. od Józefa Laxa.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

1) Nabyć pod regulację ulicy Rzeżniczej i Masarskiej od Spółki jawnej Józef **Lax** i Syn z realności lwh. 421 Dz. XIX. część parceli lk. 428/3 o powierzchni 1220 m^2 czyli 339·16 sążni kw. oznaczonej na planie Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 19 stycznia 1923 r. nową liczbą kat. 428/4 i kolorem żółtym, pod następującymi warunkami:

1) Właściciele odstąpić się mającego gruntu oddadzą tenże Gminie m. Krakowa bezpłatnie w stanie wolnym od długów i ciężarów.

2) Właściciele dotychczasowi poniosą przypadające na nich koszta urządzenia ulicy Rzeźniczej i Masarskiej w myśl ustaw budowlanych z tem, że do kosztów urządzenia tych ulic będzie wliczona wartość powyższych gruntów.

3) Od kosztów urządzenia tych ulic przypadających na nich i ich prawonabywców po myśli § 16 g noweli, potrąci Gmina właścicielom realności lwh. 421 Dz. XIX. wartość odstąpionego pod te ulice gruntu, którą oznaczy Magistrat w chwili przystąpienia do robót regulacyjnych tych ulic.

4) Koszta kontraktu, stempli, intabulacji, ponoszą strony po połowie a ewentualną należytość od przeniesienia własności Gmina m. Krakowa w całości.

Do podpisania kontraktu obok P. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy upoważnia się PP. rm. Jana Godzickiego i Józefa Mitasińskiego a w razie przeszkody u jednego z nich PP. rm. Dra Wacława Damskiego i Dra Ludwika Merza. (L. 3726/22 I a).

XI. Nabycie gruntu pod projektowaną ulicę Zamkniętą w Dz. XXII.

Wniosek Sekcji I. i Komisji podgórskiej.

Rada miasta uchwali:

Nabyć pod projektowaną ulicę Zamkniętą z realności lwh. 830 Dz. XXII. Podgórze, będącej własnością Salomona **Lichtiga**, Dra Samuela **Lichtiga** oraz Abrahama **Lichtiga** obszar 1100·29 m^2 czyli 305·88 sążni^2, a mianowicie:

z parceli lk.	875/1	części	o powierzchni	około		454·15 m^2
„	„ 875/2	„	„	„	„	166·59 m^2
„	„ 875/3	„	„	„	„	77·00 m^2
„	„ 875/4	„	„	„	„	91·30 m^2
„	„ 876/3	„	„	„	„	1·75 m^2
„	„ 876/4	„	„	„	„	11·09 m^2
„	„ 876/5	„	„	„	„	4·28 m^2
„	„ 876/6	„	„	„	„	294·13 m^2

pod następującymi warunkami:

a) właściciele odstąpić się mającego gruntu oddadzą tenże Gminie m. Krakowa bezpłatnie w stanie wolnym od długów i ciężarów;

b) właściciele dotychczasowi tegoż gruntu poniosą koszta urządzenia ulicy Zamkniętej w myśl ustaw budowlanych z tem, że do kosztów urządzenia tej ulicy wliczona będzie wartość tego gruntu;

c) od kosztów urządzenia tej ulicy potrąci Gmina m. Krakowa właścicielom realności lwh. 830 w Dz. XXII. Podgórze wartość darowanego pod tę ulicę gruntu, oszacowaną przez Budownictwo miejskie w chwili przystąpienia do robót regulacyjnych tej ulicy;

d) właściciele realności lwh. 830 w Dz. XXII. zapiszą na rzecz Gminy m. Krakowa kaucję do wysokości 3,600.000 (trzy miljony sześćset tysięcy) Mkp. na zabezpieczenie pokrycia przez nich kosztów urządzenia ulicy i zezwolą na intabulację prawa zastawu dla tej kaucji na realności lwh. 830 Dz. XXII., z której jednak przedtem wyłączą hipotecznie na rzecz swoją grunt pod budynki zamierzonej fabryki przeznaczony;

e) właścicielom realności lwh. 830 Dz. XXII. wolno używać gruntu oddanego pod urządzenie ulicy na skład materjałów do budowy fabryki i pod uprawę jarzyn aż do chwili rozpoczęcia robót koło urządzenia ulicy, a to tytułem dzierżawy za czynszem uznawczym 1000 Mkp. rocznie;

f) koszta kontraktu, stempli i intabulacji ponoszą strony po połowie, a ewentualną należytość od przeniesienia własności, Gmina miasta Krakowa w całości.

Do podpisania kontraktu obok Pana Prezydenta miasta względnie jego zastępcy — upoważnia się pp. radców miejsk. Karola Łuczkę i Karola Breuera a w razie przeszkody u jednego z nich pp. rm. Dra Edwarda Ferbera i Djonizego Matulę. (2720/22 I a).

XII. Zatwierdzenie linij regulacyjnej dla południ. strony ulicy Składowej.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

1) Zatwierdza się dalszy ciąg linii regulacyjnej dla południowej strony ulicy Składowej, otwartej na mocy uchwały Rady m. z dnia 31 lipca 1911 r. do L. 12153/1912 B. b. i z dnia 30 czerwca 1922 r. do L 460/922 B. b. według linii niebieskiej oznaczonej na planie Bud. miej. B. z dnia 20 grudnia 1922 r. literami: a—b, a to w odległości 3'0 m. od osi toru bocznego, wiodącego do parku wojskowego.

2) Zatwierdza się z mocy § 16 a noweli do ustawy budowl. Nr. 89 otwarcie ulicy „Obożnej" wzdłuż granicy gruntów Składu kolejek polnych pułku kolejowego według planu Budownictwa miej. Oddz. B. z dnia 19 grudnia 1922 r. o szerokości 14, a linjami regulacyjnemi wzdłuż linii niebieskich, oznaczonych na planie pod literami:

b—c—d—e od strony wschodniej,
zaś h—i—j—k od strony zachodniej.

3) Zatwierdza się linję regulacyjną ul. Łokietka dla parcel 918, 927 i 951 wzdłuż linii czerwonej, oznaczonej na planie Bud. m. B. literami f—g wraz z linją budowlaną f'—g' — w odległości 5 m. od linii regulacyjnej, z przeznaczeniem gruntu między linją regul. a budowlaną na urządzenie ogródków.

4) Linie regulacyjne podane we wnioskach od 1 do 3 nabierają mocy prawnej w momencie odstąpienia bezpłatnie i w stanie od wszelkich długów i ciężarów hipotecznych gruntów potrzebnych pod powyższą regulację ul. Składowej i ul. Łokietka oraz otwarcie ulicy Obożnej, wzdłuż gruntów zajętych przez wojskowy pułk kolejowy, przyczem wartość odstąpionych gruntów zostanie strąconą z kosztów przyszłego urządzenia powyższych ulic po myśli § 16 a noweli do ust. budowl. m. Krakowa.

5) Zatwierdza się podział realności lwh. 704, 516 i 378, stanowiących parcele 918, 927 i 951 Dz. XVII. na dwa odrębne ciała hipoteczne według wniesionego planu przez petentów do L. 2932/1922 B. a. z tem, że do chwili urządzenia ulicy Obożnej i ulicy Składowej te oba ewentualnie powstać mające ciała hipoteczne a to: jedno. które składać się będzie z parcel 918/1, 927/1, 951/1 i drugie, które będzie się składać z parcel 918/2, 927/2, 952/2 (951/2) muszą oba mieć na razie zabezpieczony dostęp tylko od istniejącej i urządzonej ulicy Łokietka, czyli realność północna musi posiadać serwitut przejazdu i dostępu do istniejącej i urządzonej ulicy Łokietka na realności południowej.

W wypadku dążenia ze strony właściciela realności do otwarcia bramy dla parcel 918/1, 927/1 i 951/1 od strony projektowanej ulicy Składowej, względnie projektowanej ulicy Obożnej — musi tenże przedewszystkiem przed otwarciem bramy postarać się o należyte urządzenie tychże obu ulic. (L. 48/923 Bb).

XIII. Zatwierdzenie linii regulacyjnej ulicy Rzeźniczej w Dz. XIX.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

1) W myśl § 16 d noweli do ustawy bud. krakowskiej zatwierdza się linje regulacyjne ul. Rzeźniczej w Dz. XIX. Grzegórzki, na długości między ulicami Prochową i Masarską według linji wkreślonych w planie Budownictwa m. Oddział B. z dnia 3 sierpnia 1920 r. kolorem czerwonym i oznaczonych głoskami a-b-c, od strony wschodniej, oraz głoskami e-f od strony zachodniej, z tem, że właściciele parceli 428/1 Józef i Bernard Lax po myśli § 16 g powyższej noweli odstępują Gminie bezpłatnie i w stanie wolnym od wszelkich długów i ciężarów hipotecznych przestrzenie między granicami istniejącemi a linjami regulacyjnemi Rzeźniczej, oraz Masarskiej otwartej uchwałą Rady m. z dnia 18 lipca 1912 r. L. 98819/11 B. b. z tem, że przy rozliczeniu kosztów urządzenia wartość odstąpionego gruntu oszacowaną przez Magistrat, będzie strącona z należytości na urządzenie ulicy obliczonej stosownie do brzmienia § 16 a noweli do ustawy bud. Nr 84.

(L. 1275/922 Bb)

XIV. Otwarcie ulicy Podwałowej w Dz. VIII.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

1) Na podstawie § 16 a. noweli do ustawy bud. Nr 89, zatwierdza się otwarcie ul. Podwałowej wzdłuż zachodniej stopy wału kolejowego na przestrzeni między ulicami Grzegórzecką a Miodową w Dz. VIII w Krakowie o szerokości średnic 12 m.

2) Zatwierdza się linje regulacyjne powyższej ulicy według linji czerwonych oznaczonych na planie Budownictwa miejskiego Oddział B. z dnia 29 kwietnia 1913 r. literami:

a-b-c-d-e-f-g-h_1-b_4-h od strony wschodniej zaś
i-j-k-l_1-m-n-o-p-r-s-t u od strony zachodniej

z ominięciem istniejących zabudowań fabryki Jarry według linji niebieskich oznaczonych czerwono literami:

h_1-h_2-h_3-h_4

od strony wschodniej do której zastosuje się mur wsporczy nasypu kolejowego w miejsce ściętej jego stopy oraz

l_1-l_2-l_3-l_4- od strony zachodniej.

(L. 117/923 Bb)

XV. Przedłużenie ulicy Kawiory w Dz. XIV.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

1) Odnośnie do podania z dnia 14 lipca 1922 r. do L. 2557/922 Bb. otwiera się w myśl § 16 g. noweli Nr 89 do ustawy bud. krakowskiej przedłużenia ulicy Kawiory wzdłuż granicy gruntów Spółki gruntowej „Esge“ w Dz. XIV. i XV. i gruntów Jana i Barbary Mikulskich w Dz. XIV., według planu Budownictwa miejskiego Oddział B. z dnia 10 stycznia 1923 r.

2) Zatwierdza się linje regulacyjne tejże ulicy oznaczone na powyższym planie głoskami

a-b-c-d-e-

od strony południowej, zaś głoskami

f-g-h-i j-

od strony północnej, oraz linję budow. z północnej strony ulicy oznaczoną głoskami

k-l-m-n-o-

w odstępie 6 metrów od linji regul., przyczem pas gruntu zawarty między linją regul. a linją bud. pozostający jako rezerwa pod przyszłe rozszerzenie ulicy, przeznacza się na ogródki.

3) Udzielanie konsensów bud. na stawianie budynków przy powyższej ulicy będzie mogło nastąpić, skoro właściciele przytykających do ulicy gruntów wniosą w dalszym rozwoju sprawy w myśl tegoż § 16 g. noweli Nr 89 plany na podział gruntów i spełnią warunki objęte tym paragrafem.

(L. 2557/922 Bb)

XVI. Zmiana linji budowlanej przy ul. Dąbrowskiego w Dz. XXII.

Wniosek Sekcji I. i Komisji podgórskiej.

Rada miasta uchwali:

W dalszym skutku uchwały swej z dnia 30. czerwca 1922 r., znoszącej otwarcie 6-cio metrowej uliczki dla pieszych przez grunta Jędrzejowskiego w Dz. XXII. zatwierdza się zmianę linji budowlanej dla południowej i zachodniej strony skweru przy ul. Dąbrowskiego, ustalonej uchwałą Rady miasta z 4 listopada 1921 według planu Budownictwa m. Oddział B. z dnia 20 września 1921 w obrębie liter ł-m-m'-n na linję niebieską, wkreśloną w powyższym planie i oznaczoną literami: ł-m"-n.

(L. 2771/922 Bb)

XVII. Zatwierdzenie linji regulacyjnej dla zach. strony ul. Zamoyskiego w Dz. XXII.

Wniosek Sekcji I. i Komisji podgórskiej.

Rada miasta uchwali:

1) Zatwierdza się linję regulacyjną dla zachodniej strony ul. Zamoyskiego naprzeciw kościoła OO. Redemptorystów w Podgórzu XXII. według planu Budownictwa m. Oddział B. z dnia 8 listopada 1922 wzdłuż linji czerwonej, oznaczonej literami:

a-b-c-d.

2) Poleca się Magistratowi przystąpić do sprzedaży części parceli lk. 1132 do pow. linji regulacyjnej pod warunkiem zastrzeżenia hipotecznego niepodzielności realności Wettsteinów i zabezpieczeniem zabudowania tegoż gruntu w jak najkrótszym terminie. (L. 2995/922 Bb)

XVIII. Zatwierdzenie linji regulacyjnej ul. Głębokiej w Dz. XXII.

Wniosek Sekcji I. i Komisji podgórskiej.

Rada miasta uchwali:

1) Zatwierdza się linję regulacyjną ul. Głębokiej na Podgórzu Dz. XXII. wzdłuż starego cmentarza podgórskiego w przedłużeniu zaprojektowanej przy l. 907/22 Bb, a według planu Bb z 12 czerwca 1922 r. linji regulacyjnej tejże ulicy w prostej u-w do punktu w', oznaczonego na dołączonym planie Budownictwa m. Oddział B. z dnia 26 października 1922 r. kolorem czerwonym i dalej wzdłuż linji prostej 15½ m. od parkanu kolejowego odległej, a na dołączonym planie Bb oznaczonej linją czerwoną i literami w'-v.

2. Poleca się Magistratowi wszcząć pertraktacje z probostwem podgórskim celem odstąpienia pod regulację ul. Głębokiej potrzebnego gruntu ze starego cmentarza. (L. 3016/922 Bb)

XIX. Otwarcie polnej drogi w Krowodrzy.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

1) Zatwierdza się otwarcie z urzędu po myśli § 16 a noweli przedłużenia drogi polnej w Krowodrzy oznaczonej lk. 1707 aż do ul. Składowej.

2) Zatwierdza się linje regulacyjne powyższej drogi polnej lk. 1707 Krowodrza, nawiązując do uchwalonej 22 listopada 1922 r. przez Radę miasta linji regulacyjnej gruntów narożnych Spółki „Jajo“ wzdłuż linji czerwonych, oznaczonych na planie Budownictwa m. Oddział B. literami:

a-b c d-e-f-

od strony zachodniej zaś

g-h-i-j-k-l-ł m-n-

od strony wschodniej oraz z linją bud. od strony zachodniej oznaczoną czerwono literami:

a'-b'-c'-d_1-d_1'-d_2-d'$_2$-f'.

przyczem 4 metrowy pas gruntu między tą linją a linją regulacyjną, stanowiąc rezerwę na przyszłe rozszerzenie ulicy — ma być na razie użyty pod ogródki.

3) Uchwały ad 1. i ad 2. nabierają mocy prawnej skoro właściciele przyległych parcel odstąpią bezpłatnie w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych gminie m Krakowa grunta do linji re-

gulacyjnej — z tem, że wartość odstąpionego gruntu oszacowanego przez Magistrat zostanie strąconą z kosztów przyszłego urządzenia ulicy, przypadających na poszczególne parcele budowlane po myśli § 16 a. ust. bud. m. Krakowa, 2. parcele budowlane mające powstać przy niniejszej ulicy będą co do kształtu i wymiaru zadosyć czynić § 16 d. noweli Nr 89 do ust. bud. (L. 2761/921 Bb)

XX. Otwarcie drogi skwerowej w Dz. XI

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

1) Odnośnie do uchwały Sekcji I. z dnia 9 października 1912 r. do l. 99330/922 l. prot. 275, zatwierdza się otwarcie z urzędu po myśli § 16 a. noweli do ust. bud. m. Krakowa drogi skwerowej wzdłuż prywatnej drogi lk. 355. Dz. XI° Dębniki, między ulicami Tyniecką a ul. Polną podług przedłożonego planu Budownictwa m. Oddział B. z dnia 15 grudnia 1922 r. z linjami regulacyjnemi: wzdłuż linji czerwonych oznaczonych na powyższym planie Bud. m. B. literami: a-b c-d-e; f-g. i linją bud. f'-g' od strony zachodniej, zaś h-i-j-k k', l-m-n-o- od strony wschodniej.

2) Postanawia się dla tejże ulicy sposób zabudowania zwarty bez skrzydeł, oficyn oraz suteryn z ograniczeniem wysokości zabudowania dla zachodniej strony t. j. dla linji regul. b-g do I. piętra względnie 10 metrów, dozwalając jednak ponadto na budowę powyżej 10 m. tylko mieszkania z jednym pokojem frontowym we facjatce.

3) Magistrat udzieli konsensu bud. tylko dla tych parcel budowlanych, które tak kształtem jak wymiarami będą zadość czynić § 16 do noweli Nr 89 do ust. bud. m. Krakowa. (L. 919/921 Bb)

XXI. Otwarcie ulicy „Na Zbóju" w Dz. XXII.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

1) Zatwierdza się otwarcie z urzędu na podstawie § 16 a. noweli do ust. bud. m. Krakowa z 28 III. 1910 skrzyżowania ulicy Szkolnej z istniejącą w części ulicą „Na Zbóju" w Dz. XXII i linje regulacyjne tego skrzyżowania według planu Budownictwa m. B. z dnia 26 stycznia 1923. opracowanego w myśl wskazówek Sekcji I i Komisji Podgórskiej objętych uchwałą tychże z dnia 19 I. 1923 — według linji czerwonych oznaczonych literami:

a — b — ć; j — k

od strony południowo zachodniej zaś literami:

l — m — n — o — p

od strony północno-wschodniej.

2) Zatwierdza się linję regulacyjną dla wschodniej strony ulicy „Na Zbóju" według linji czerwonej, oznaczonej na powyższym planie literami:

l — r.

3) Zatwierdza się otwarcie z urzędu na podstawie § 16 a. noweli do ust. bud. uliczki dla pieszych w przedłużeniu ulicy „Na Zbóju" aż do placu Lasoty o szerokości 5 metrów według powyższego planu z linjami regulacyjnemi wzdłuż linji czerwonych, oznaczonych literami:

ć — f od strony zachodniej
zaś j — g od strony wschodniej

oraz z linjami budowlanemi oznaczonemi literami:

c — d — e od strony zachodniej
zaś i — h od strony wschodniej,

przyczem 4-ro metrowy pas gruntu między linjami regulacyjnemi a budowlanemi zawarty, ma być użyty na ogródki.

4) Dla ulicy otwartej ad 3) między punktami linji regulacyjnych ć — j i f — g ustanawia się w myśl § 16 d. noweli do ustawy bud. willowy sposób zabudowania. (L. 2438/922 Bb.).

XXII. Ryczałty na żywność w Zakładach humanitarnych.

Wniosek Sekcji II i VI.

Rada miasta uchwali:

I. Zgodnie z postanowieniem § 60 ust. 9. statutu gminnego ustanawia się dla Miejskich Zakładów humanitarnych, a mianowicie:

1) dla Miejskiego Domu kalek, 2) dla Miejskiego Zakładu wychowawczego dla bezdomnych chłopców, 3) dla Miejskiego Zakładu wychowawczego dla bezdomnych dziewcząt i 4) dla Miejskiego Żłóbka taksę dzienną za utrzymanie jednej osoby dziennie:

	od 1/X 1922	od 1/I 1923
1) dla gminy przynależności	1.100 Mk.	2.400 Mk.
2) dla osób prywatnych:		
a) przynależn. do Krakowa	1.200 „	2.500 „
b) nieprzynal. „ „	1.300 „	2.600 „

z tym dodatkiem, że gminy płacą 1.100 wzgl. 2 400 Mk. tylko w wypadkach § 28 ust. o przynależności, w innych zaś wypadkach jak osoby prywatne, do Gminy miasta Krakowa nieprzynależne.

II. Gminy i osoby prywatne, które w przeciągu 14 dni, licząc od dnia doręczenia wezwania o zwrot kosztów utrzymania, nie uiszczą tychże kosztów, obowiązane będą płacić odsetki zwłoki w wysokości 5% od sta (§ 1334 k. c.) a to od dnia następującego po dniu doręczenia wezwania o zapłatę aż do dnia rzeczywistej zapłaty. (L. 8623/922 VI a, 8624/922 VI a, 8625/922 VI a, 8622/922 VI a).

XXIII. Kredyty dodatkowe.

A) Wniosek Sekcji II i VI.

Rada miasta uchwali:

Przyznaje się następujące kredyty dodatkowe do budżetu na rok 1922:

1) dla Dz. X p. 8 lit. p) wydatków zwyczajnych (żywność dla Miejskiego Żłóbka) 3,750.560 Mkp.

2) dla Dz. X p. 9 lit. n) wydatków zwyczajnych (żywność dla Miejskiego Zakładu dla bezdomnych chłopców) 2,093 390 Mkp.

3) dla Dz. X 12 lit. n) wydatków zwyczajnych (żywność dla Miejskiego Domu kalek 11,155.110 Mkp. (L. 9762/922 VI a, 9828/922 VI a, 87/923 VII).

B) Wniosek Sekcji I i II.

Rada miasta uchwali:

Przyznaje się dla Dz. I. poz. 9 lit. l) (utrzymanie czystości i porządku w biurach) budżetu na rok 1922 kredyt dodatkowy w kwocie 2,000.000 Mkp. (L. 4325/22 I a).

Przyznaje się dla Dz. I. poz. 9 lit. g) (roboty introligatorskie) budżetu na r. 1922 kredyt dodatkowy w kwocie 1,270.000 Mkp. (L. 4324/22 I a).

Przyznaje się dla Dz. I. poz. 9 lit. f) (druki) budżetu na rok 1922 kredyt dodatkowy w kwocie 3,000.000 Mkp. (L. 4323/22 I a).

XXIV. Zaopatrzenia.

Wniosek Prezydenta m. oraz Sekcji II. i III.

Rada miasta uchwali:

Katarzynie Robakowej, żonie wydalonego ze służby Jana Robaka, etat. tercjana, przyznaje się od dnia 1 sierpnia 1922 r. nadzwyczajne zaopatrzenie w kwocie 502 Mkp. miesięcznie. (L. 3410/922 prez.).

XXV. Vaniam aetatis.

A) Wniosek Prezydenta m. oraz Sekcji II. i III.

Rada miasta uchwali:

Celem uzyskania stałej posady dozorcy Zakładu czyszczenia miasta udziela się veniam aetatis **Czesławowi Cedzińskiemu,** urodzon. r. 1881, a służącemu w Gminie od 9 maja 1915 r. (L. 1704/922 prez.).

B) Celem uzyskania stałej posady udziela się „veniam aetatis“ następującym pomocniczym woźnym Magistratu:

1) **Stanisławowi Chmurze,** urodz. 6/1 1870, służ. w Gminie od 15.6 1908.

2) **Wojciechowi Trojańskiemu,** ur. 22/4 1882, służ. w Gminie od 1/10 1910.

3) **Janowi Kurzawie,** urodzon. 17/12 1882, służ. w Gminie od 1/2 1912.

4) **Błażejowi Kuśnierzowi,** ur. 25/1 1879, służ. w Gminie od 12/12 1915.

5) **Janowi Salawie,** urodzonemu 8/1 1880, służ. w Gminie od 23/11 1915.

6) **Franciszkowi Piechowi,** ur. 23/3 1876, służ. w Gminie od 2/11 1916.

7) **Józefowi Pietrzyckiemu,** ur. 23/2 1880, służ. w Gminie od 8/1 1917.

8) **Janowi Nowakowi,** urodzon. 24/1 1880, służ. w Gminie od 10/9 1917. (L. prez. 2368/922).

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie 10 w nocy.

Wykaz konsensów budowlanych

za miesiąc styczeń 1923.

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
Dz. I.				
Florjan Woźniak	przebudowa piekarni	Św. Tomasza 5	Florjan Woźniak	3591/22
Dz. IV.				
A. Schneider i Jałbrzykowska	nadbudowa III. piętra	Karmelicka 14	Roman Weindling	3472/22
Karol Wołkowski	pl.e dod. do proj. willi	Podwale 7		3482/22
Zjedn. fabryka tutek	opark. parc. l. 77, 78	Grunta poforteczne	Józef Pokutyński	3311/22
Dz. V.				
Jan Chlipalski	nadbudowa II. piętra.	Rynek klep. 14	Józef Mitasiński	1926/22
Dz. VI.				
Józef Zawistowski	nadb. izby w I. p. ofic.	Zygm. Augusta 9	Fel. Zwoźniak	3080/22
Zastępstwo szk. koszykarskiej	szopa.	Rakowicka 33	Franc. Peterek	3355/22
Artur Liebeskind	szopa drewn. w podw.	Lubicz 40	Stanisł. Starnawski	3360/22

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
		Dz. VII.		
N. Stołkowski	okno piwniczne.	Podgórska 11		3004/22
Salomon Kempler	nadb. I. p. i adaptacje.	Dietla 48	S. Jenkler	3601/22
		Dz. VIII.		
Izaak Schifferdrim	budowa jatki.	Pl. Wolnica	Józef Bujas	3035/22
Michał Brand	nadbudowa III. piętra.	Podbrzezie 3	Karol Skawiński	3189/22
Mojżesz Schechter	magazyn w poddaszu.	Dietla 81	Edward Skawiński	3318/22
Jakób Dreifuss	tymcz. kaw. z mieszk.	Dietlowska	Roman Weindling	3410/22
Ks. Michał Wojtaszek	ofic. przyziemna.	Bożego Ciała 24-26	Franc. Peterek	2206/22
Abraham Pfeifer	nadb. II. p. w of. i adapt.	Piekarska 3	Henryk Lamensdorf	2651/22
Izaak Rosenfeld	oficyna piętrowa.	Estery 5	Józef Bersta	3032/22
Chuna Schönker	II-piętrowa oficyna.	Starowiślna 71	Antoni Dostal	3033/22
Szymon Stamberger	podział lokalu na sklepy.	Brzozowa 13	Liebling i Oberleder	3482/22
Mojżesz Dawid Fränkel	pl. dod. bud. III. p. domu.	Rabina Meiselsa	S. Singer	3581/22
Izrael Frosiewicz	kiosk i szopa tymcz.	Miodowa-Starowiśl.	Izrael Fresiewicz	3618/22
		Dz. XI.		
Teofil Lisowski	prowizoryczny kiosk.	Dębniki	Stupnicki	2337/22
		Dz. XII.		
Józef Rozdzeński	pl. ogrodzenie parceli.	Syrokomli 4		3573/22
		Dz. XIII.		
Tow. mieszk. „Chram“	bud. I. p. dom. z sut. i podd.	Księcia Józefa	W. Krzyżanowski	3427/22
		Dz. XIV.		
Wojciech Powroźnik	komórka.	Miechowska 12	Józef Wiczyński	3197/22
Leon Daniek	nadb. mieszk. mansard.	Czarnowiejska 30	Walery Szulman	1369/22
Stanisław Polewka	budowa part. domu.	Kawiory	Franc. Kosiński	2862/22
J. i W. Sowa	prowiz. szopa.	Czarnowiejska 83	L. Lisowski	2022/22
		Dz. XV.		
Janina Ohly	zmiany domu parter.	Kujawska	W. Warczewski	3172/22
Józef Szeliński.	ogrodzenie parceli.	Płuczki 3	Roman Weindling	3442/22
Dorota Chwastek	plan wychodka	Kazim. Wielk. 140	Inż. Warczewski	3767/22
Stan. Ścigalski	dom I-go piętra	Kujawska	W. Warczewski	3198/22
		Dz. XVII.		
Stan. i Tekla Krupowie	nadbudowa I-go piętra	Wojtowska	Lisowski	2937/22
Mojżesz i Ida Lemler	szopa	Świętokrzyska 75	Inż. Tad. Gliński	3048/22

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
		Dz. XIX.		
Stanisław Serczyk	szopa	Pasterska 16		3047/22
Dyrekcja kol. Państw.	szopa, waga, oparkan.	Kraków Grzegórzki		3304/22
		Dz. XXII.		
Chaim Wertheimer	I-piętr. bud. prawej ofic.	Plac Zgody 3	Antoni Dostal	1394/22
Chaim Halberstein	dobud. 2 izb z kuchnią nadbudowa III. piętra	Twardowskiego 9	Antoni Dostal	1805/22
S. Mehl	pl. oparkan. parceli			2719/22
Jan Rypalski	przeniesienie stodoły, drewutni i klozetu	Gromadzka lwh. 295	A. Sołtys	2962/22
Związ. żyd. of. woj. Dawid Jungman	kiosk	Kalwaryjska, róg Legjonów	Feliks Zwoźniak	3708/22
Michał Stec	nadbud. II. piętra	Rękawka 8	H. Tislowitz	3713/22
Kasper Nowak	wozownia	Twardowskiego	Leopold Karolla	112/23

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Wykaz konsensów budowlanych

za miesiąc luty 1923.

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
		Dz. I.		
Roman Grünwald	bud. IV. piętra	Mikołajska l. 12	Kazimierz Brzeziński	3674/22
F-ma Berson-Kauczuk	magazyn part. mur. na skrzynie	Straszewskiego l. 2	S. Singer	30/23
Zenon i Marja Skalscy	budowa schodów do piwnicy	Rynek gł. l. 22	Sylwester Zabłocki	22/23
Roman Grünwald	nadb. III. p. na fr. i ofic. IV. p. w tyle bud. i podd.	Rynek gł. l. 7	Piotr Jurkiewicz	232/23
Juljan Kwieciński	przebud. przyziem. tylnej oficyny	Florjańska l. 38	Zygmunt Prokesz	362/23
		Dz. III.		
Adolf Eder	nadbudowa III. piętra	Tarłowska l. 11	Henryk Lamensdorf	3704/22
		Dz. IV.		
Eljasz i Leon Teichler	nadb. IV. p. mansardu	Rajska l. 20	Tomasz Bujas	80/23
Okręgowy Związek Kas chorych	nadbudowa III. piętra	Batorego l. 5	Roman Weindling	3677/22

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
Dz. IV.				
August Turowicz	nadb. III. p. i dobud. part. skrzydła	Garbarska l. 4	Józef Mitasiński	2886/22
Bolesław Górski	nadbudowa III. piętra	Łobzowska l. 27	Łazarz Rock	3757/22
Dr. Samuel Müller	adapt. lokalu na sklep	róg ul. Michałowskiego i Karmelickiej l. 42	Zygmunt Hendler	3553/22
Dz. VI.				
Piotr Kozłowski	bud. sklepu i składu prow. drewnianego	Starowiślna l. 10	Piotr Kozłowski	3698/22
Wytwórnia mebli klubowych	komórka na podwórzu	Radziwiłłowska 13	Franc. Stankiewicz	3419/22
Dz. VII.				
Wolf Ritterman	rozszerzenie magazynu, przenies. wychodków	Dietlowska l. 10	Zygmunt Prokesz	36/23
Markus Tigner	przebudowa magazynu	ul. Zamknięta obok Wielickiej	Alfred Kramarski	3654/22
Zgromadzenie OO. Bernardynów	ogrodzenie parceli	Bernardyńska 2-46	Józef Kotas	3661/22
Józef Bober	prowizoryczna szopa na magazyn papieru	Stradomska l. 25	Edward Skawiński	3768/22
Dz. VIII.				
Izrael Feingold	częściowa nadbud. domu	Miodowa l. 18	Edward Skawiński	3652/22
Leon Schneider	dobud. 2-o p. ofic. bud. drew. szopy i murow. ogrodzenie	Dietla l. 105	Łazarz Rock	3700/22
Józef Eljasz Steif	plac dodatk. budowa mieszk. mansardowych	Krakowska l. 35	Liebling i Oberleder	3765/22
Dz. X.				
Michalina Zalasiewicz	przyziemny dom	Zielna	Józef Galiszkiewicz	132/23
Dz. XI.				
Inżynier Ksawery Stankiewicz	barak stróża, ustęp, linja ogrodzenia	Konfederacka i Wasilewskiego	Józef Kaczmarczyk	3548/22
Edward i Lucyna Skawińscy	jednotraktowe poddasze nad II. p.	Madalińskiego	Edward Skawiński	3717/22
Dz. XIII.				
Związek młodz. rękodz. i przemysłowej	prowizor. stróżówka i magazyn	na błoniach przy przekopie Rudawy		3596/22

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
		Dz. XIV.		
Józef Szeliński	plan dod. I. p. domu z mezzaninem i podd.	Płuczki parc. 34/4-37/3.	Inż. Roman Weindling	314/23
		Dz. XV.		
Gmina m. Krakowa Wydział I a.	dom dla stróża na parc. przedłuż. ul. Łobzowskiej	przedłużenie ulicy Łobzowskiej	Jan Rzymkowski	3417/22
		Dz. XVI.		
Stanisław Walz	dom drewniany parter z poddaszem	Kazimierza Wielk. l. 120	Stanisław Walz	3486/22
		Dz. XIX.		
Tow. przemysłu bud. „Unia“ S. A.	budowa drewn. szopy	Fabryczna		3604/22
		Dz. XXI.		
F-ma Płaszowska fabr. dachówek i cegieł	I-o p. dom mieszkalny	Płaszów	S. Singer	3272/22
Wojciech Rybka	drewn. przyziemny dom	Lasówka	Antoni Dostal	2401/22
Gerichter i Beigelman	nadbudowa I-o piętra	Nadwiślańska i Józefińska l. 1	Edward Skawiński	2933/22
		Dz. XXII.		
Józef i Ludwika Kulawikowie	stajnia, wozownia i sionka	Zamknięta obok Wielickiej	Alfred Kramarski	2540/22
Stanisław Pawłowski	plac dodatkowy domu przyziemnego	Lipowa	Inż. Fischer	928/23
Adolf Dębski	pl. bud. mag. na powozy	Kalwaryjska 34	Józef Kaczmarczyk	3169/22
Leon Wetstein	prowizoryczny sklepik	Salinarna 18	Antoni Dostal	3289/22
F-ma „Krakus“ S. A.	oparkanienie	Zabłocie, Przemysł.	Oberleder	974/23
Dr Ignacy Drobner	prowizoryczna stajnia i wozownia	Wita Stwosza l. 21, 22	Alfred Kramarski	3139 3391/22
Rubin Symche Fränkel	łazienki i klozety	Józefińska 3	Z. Hausner	2380/22
Dawid Epstein	nadbud. II. p. we froncie	Pl. Serkowskiego 5	Ignacy Tislowitz	75/23
Bernard Glas i Leon Brenner	waga pomostowa	prawa strona toru Podgórze—Wisła	Ludwik Struzik	3769/22
Antoni i Magdalena Hausner	I-o piętrowa oficyna	Salinarna l. 11	Józef Kaczmarczyk	241/23

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Nominacje.

1. P. **Czesław Chwałek,** dotychczas pomocnik kancl. Magtu. mianowany z dniem 1 lutego 1923 r. kancelistą Magtu w XI. stopniu służbowym.

(Lprez. 194/23)

2. P. **Zygmunt Bezdek,** dotychczas pomocnik kanc. mianowany z dniem 1 stycznia 1923 r. kancelistą Zarządu Wodociągu m. w XI. stopniu służbowym.

(Lprez. 140/23)

3. P. **Jan Salawa,** (Lprez. 3384/922), **Błażej Kuśnierz,** (Lprez. 3354/922), **Jan Kurzawa,** (Lprez. 3214/922), **Jan Nowak,** (L. 3872/922 prez.), **Wojciech Trojanowski,** (Lprez. 3353/922), **Stanisław Chmura,** (L. 3357/922 prez.), **Franciszek Piech,** (Lprez. 3351/922), mianowani woźnymi miejskimi.

Sprawozdanie z posiedzeń Sekcyj i Komisyj Rady miasta.

Konferencja w sprawie połączeń kolejowych.

25 stycznia 1923 r. odbyła się pod przewodnictwem wiceprezydenta miasta Sarego, konferencja delegatów Gminy m. Krakowa z przedstawicielami Województwa i Starostwa krakowskiego oraz Izby handl. i przem. i Dyr. Kol. Państw. Krak. w sprawie postulatów kolejowych Gminy miasta Krakowa.

Referent rm. Inż. Potuczek przedłożył sprawozdanie z dotychczasowej działalności Gminy w kierunku zrealizowania postulatów kolejowych Gminy, zwłaszcza co do lepszego bezpośredniego połączenia Krakowa z Górnym Śląskiem i Zagłębiem węglowem krakowskiem.

Po wyjaśnieniach udzielonych przez delegatów Krak. Dyr. Kol. Państw. sprawozdanie przyjęto do wiadomości.

Następnie przedstawił rm. Inż. Potuczek sprawę połączenia Krakowa z Zagłębiem węglowem linją tramwajową, podając dwa projekty, jeden Krak. Dyr. Tramw. zmierzający do wybudowania linji tramwajowej istniejącymi drogami (gościńcem), drugi projekt zaś Izby handl. i przem. proponujący poprowadzenie linji tramwajowej na gruntach, wzdłuż toru kolejowego położonych. Reprezentant Izby handl. i przem p. Józef Bund omówił szczegółowo projekt Izby broniąc go i wykazując jego racjonalność.

W sprawie tej zabierali głos zarówno delegaci Dyr. Kol. Krak., jak i delegaci Gminy, wyrażając swoje zapatrywania, w końcu zaś rm. Inż. Drobniak rzucił myśl, aby linję tramwajową wybudować na gruntach, umyślnie na ten cel zakupionych, gdyż zdaniem jego koszta wykupna gruntów prywatnych, wobec wysokich kosztów samej budowy tramwaju, są prawie bez znaczenia.

Wiceprezydent Inż. Rolle, reasumując wywody i zdania poszczególnych delegatów, oświadcza, że można przy budowie tej linji tramwajowej zużytkować wszelkie poruszone tu kombinacje, a więc budowę tramwaju i drogami istniejącymi i wzdłuż toru i przez grunta zakupione, stosownie do potrzeby, którą mogą ustalić i wykazać studja nad tą sprawą, na przeprowadzenie których Izba handlowo-przem. oraz Gmina m. Krakowa udzielą odpowiedniej pomocy.

W końcu referent Inż. Potuczek odpowiedział na interpelacje wniesione na Radzie miejskiej przez niektórych radców m. co do spraw Gminy na polu kolejnictwa, przyczem stwierdził, że obawy jakoby pewna część agend, miała być uszczuploną Krak Dyr. Kol. na rzecz Dyr. Kol. Katowickiej są zupełnie nieuzasadnione.

Na tem przewodniczący wiceprezydent miasta Sare zamknął obrady konferencji.

Sekcja opieki społecznej.

W dniu 26 stycznia 1923 r. odbyło się pod przewodnictwem wiceprezydenta m. Rollego, posiedzenie Sekcji VII. Rady miasta, na którym po przedstawieniu sprawozdania rachunkowego i statystycznego z działalności Miejskich Kuchni Obywatelskich, za czas od założenia t. j. od dnia 21 października 1916 r. do 31 grudnia 1921 r. uchwalono przekazać to sprawozdanie Komisji złożonej z radców miejskich: Dra Aronsohna, Ks. Kasprzyka, Dra Müllera i Dra Schneidra, celem przedstawienia z wnioskami na najbliższem posiedzeniu Rady miasta.

Komisja dla walki z alkoholizmem.

W dniu 31 stycznia b. r. odbyło się posiedzenie miejskiej Komisji do walki z alkoholizmem pod przewodnictwem prezydenta miasta Jana Kantego Federowicza, na którem zakwalifikowało 62 koncesyj szynkarskich do cofnięcia, co łącznie z koncesjami cofniętemi na poprzedniem posiedzeniu (82) wynosi 144 koncesyj.

Komisja tramwajowa.

W dniu 12 lutego b. r. odbyło się pod przewodnictwem prezydenta miasta Federowicza posiedzenie Komisji tramwajowej, na którem uchwalono podwyższyć taryfę tramwajową o 100% począwszy od dnia następującego po zapadłej w tej sprawie uchwale Rady m.

W dalszym ciągu polecono odnieść się do Rady nadzorczej, by przy pomocy ewentualnych znawców zastanowiła się nad planem inwestycyjnym i konserwacyjnym linji tramwajowych celem usunięcia istniejących dotychczas niedomagań tramwajowych.

Sekcja ekonomiczna.

W dniu 14 lutego b. r. odbyło się pod przewodnictwem prezydenta miasta Federowicza posiedzenie Sekcji ekonomicznej Rady miasta wspólnie z Komisją gruntową.

Po referacie st. radcy Mgtu Dra Reinera uchwalono przedstawić Radzie miejskiej wnioski na sprzedaż gruntów Uniwersytetowi Jagiellońskiemu pod budowę bibljoteki Jagiell. naprzeciw szkoły przemysłowej w miejsce gruntu odstąpionego przed dwoma laty w przedłużeniu ul. Krupniczej a który okazał się za szczupły. W dyskusji nad tą sprawą zabrał głos były premjer Prof. Dr Nowak i w dłuższem przemówieniu wykazał potrzebę natychmiastowego

przystąpienia do budowy nowego gmachu dla Bibljoteki Jagiell. Po uchwaleniu wniosków referenta złożył imieniem Senatu Uniwersytetu Jagiell. Prof. Dr Kostanecki podziękowanie Komisjom za życzliwe traktowanie spraw Uniwersytetu Jagiell. i umożliwienie rychłego załatwienia tak doniosłej sprawy dla miasta jak budowa Bibljoteki Jagiell.

Następnie na podstawie referatu rm. inż. Adelmana wyznaczono na cmentarzu m. grunt pod budowę grobu honorowego dla bohaterów szarży pod Rokitną.

Uchwalono dalej nabycie gruntu w Dz. XVIII. od p. Sierakowskiego na cele cmentarne — sprzedaż skrawka gruntu przy ul. Czyżówka w Podgórzu — zamianę gruntu z Uniwersytetem Jagiell. przy ul. Krupniczej -- nabycie gruntu w Dz. XIX. pod regulację ul. Rzeźniczej i Masarskiej — parcelację gruntów prywatnych w Dz. XIX. — sprzedaż parceli gminnej pogranicznej w Borku Fałęckim oraz skrawków gruntów m. w Dębnikach.

W dalszym ciągu przyznano kredyt dodatkowy na ogrodzenie plant. Zatwierdzono w końcu projekt przedłużenia ulicy Kawiory — projekt otwarcia ulicy wzdłuż kolei państwowej między ul. Miodową a wiaduktem przy ul. Grzegórzeckiej oraz rozpatrzono sprawę linji regulacyjnej dla części ul. Królowej Jadwigi na Zwierzyńcu.

Sekcja skarbowa ze szkolną.

Dnia 17 lutego b. r. odbyło się pod przewodnictwem wiceprez. miasta p. Rollego posiedzenie połączonych Sekcyj skarbowej i szkolnej Rady miasta, na którem uchwalono przedłożyć Radzie miasta wnioski w sprawie uposażenia kapelana cmentarnego oraz przyznano kredyty dodatkowe na pokrycie niedoboru w Działach XI. „Sztuka i zabytki“ i XII. „Oświata i Wyznanie“ budżetu 1922 roku. Nadto uchwalono przedłożyć Radzie miasta wnioski w sprawie przyjęcia przez Gminę miasta Krakowa dwóch darów ofiarowanych przez 1) p. Helenę Dąbczańską w wysokości około 2,000.000 Mkp. na powiększenie i utrzymanie bibljoteki Muzeum przem. w Krakowie, 2) przez p. wiceprez. miasta Rollego w wysokości 165.000 Mkp. na cele Bibljoteki publ. im. Dra Ernesta Bandrowskiego. Następnie odbyło się posiedzenie Sekcji szkolnej Rady miasta, na którem przyjęto projekt statutu i planu naukowego m. szkoły gospodarstwa domowego.

Komisja dla przemysłów koncesjonowanych.

W dniu 19-go lutego odbyło się pod przewodnictwem wiceprezydenta miasta Dra Wielgusa posiedzenie Komisji dla przemysłów koncesjonowanych. Komisja wydała opinje co do 2-ch podań na prowadzenie zakładu graficznego reprodukcji artystycznych, jednego podania na wydawnictwo i sprzedaż ilustrowanych książek, jednego podania na handel książek do nabożeństwa, obrazków świętych i kalendarzy, jednego podania na handel hebrajskich książek do nabożeństwa, jednego podania na powielanie pism i druków zapomocą maszyn do pisania, jednego podania na antykwarnię i wypożyczalnię książek, 2-ch podań o koncesję na księgarnie, jednego podania na hurtowną sprzedaż przetworów chemiczno-farmaceutycznych przeznaczonych do użytku leczniczego opatrunków chirurgicznych i trucizn, 3-ch podań na wykonanie przemysłu techniczno-dentystycznego, 3-ch podań na wykonywanie instalacji elektryczności, jednego podania na ajencję prywatną do pośrednictwa w kupnie sprzedaży nieruchomości w Dz. XXI. i XXII., co do jednego podania na fabrykację wody sodowej, co do jednego podania na sprzedaż starych mebli i oraz co do jednego podania o koncesję na dorożkę.

Połączone Sekcje: skarbowa, dobroczynna i wojskowa.

W dniu 20 lutego b. r. odbyło się pod przewodnictwem wiceprez. m. Rollego wspólne posiedznnie połączonych Sekcji II., V. i VI. Rady m. Na posiedzeniu Sekcji V. załatwiono szereg spraw przyjęć do Gminy. Na posiedzeniu Sekcji II. i V. uchwalono przedłożyć Radzie miasta wniosek o podwyższenie taksy za przyjęcia do Gminy. Na posiedzeniu Sekcji II. i VI. uchwalono przedłożyć Radzie m. wnioski o kredyt dodatkowy na żywność w M. Zakładach humanitarnych oraz wnioski w sprawie podwyższenia taksy za utrzymanie w tychże Zakładach

Nakładem Gminy miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Związkowej w Krakowie, ul. Mikołajska L. 13.